

DOMOVINA

Izhaja vsaki petek v tednu. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 50 kr. temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 10 kr. za vsakokrat; za večje inserate, kakor tudi za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 50 kr., za četrt leta 80 kr., katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celji.

Dvojezično vseučilišče.

Nemško dijaško društvo v Inomestu razpošilja pač sedaj neki oklic, naj se v oktobru na Dunaju snide shod avstrijskih nemških dijakov. Samo na sebi seveda nimamo nič proti tem shodu, kakor bi nas le veselilo, ako bi se sešel podoben shod slovanskih dijakov. Gojiti in navduševati se za svojo narodnost imajo pravico nemški dijaki in bi le žalostno bilo, ko bi se ne navduševali. Toda nemški dijaki gredo mnogo dalje. Skoro vsa avstrijska vseučilišča proglašajo za nekako nemško last, in se v omenjenem oklicu pritožujejo, da vseučilišča nimajo dovolj nemškega značaja. Ne ugajajo jim profesorji, ki ne predavajo znanosti dovolj v nemškem duhu. Ti dijaki se očevidno domišljajo, da je znanost izključno nemška last.

Mi sicer vemo, da odločilni krogi ne bodo poslušali teh nemških dijakov in odslovili vseh dosedanjih profesorjev, a vsekakor mnenje dijaštva močno vpliva tudi na ves duh, ki veje na visokih šolah. Zato ni ugodno slovanskim dijakom bivati mej takimi nemškimi prenapetostmi. V tem oklicu pravijo, da sicer ne ugovarjajo temu, če druge narodnosti obiskujejo nemška vseučilišča, a nikakor se ne sme puščati iz vida, da so mladenci tujih narodnosti samo gostje, tujci, dočim so Nemci domačini na tistih vseučiliščih. Židom pa naravnost odrekajo pravico do visokošolskih študij. Mi ne bomo se potegovali za žide, kajti ti bodo že sami znali s svojim kapitalom braniti svoje pravice. Zanje tudi ni težko obnoviti svoje vseučilišče, ko bi na sedanjih židovskim dijakom bilo le pregrenko.

Seveda mi moramo temu ugovarjati, da bi na avstrijskih vseučiliščih slovanski dijaki imeli kaj manj ugleda kakor nemški, da bi se zmagali nekako za tujce. Nemške visoke šole se ne vzdržujejo le z nemškim, temveč tudi s slovan-

skim denarjem, tudi se imajo nemška vseučilišča v Avstriji zahvaliti za svojo slavo mnogim nemškimi profesorjem, zlasti tudi Čehom. Nemški profesorji v Avstriji navadno ne delajo kdo ve kake časti visokim šolam, sedaj je že predobro znano, da so avstrijski Nemci pač jako prevzetni in domišljavi, a v znanstvenem oziru jako neplodovit.

Prijetne pa gotovo niso razmere za slovanske dijake na nemških vseučiliščih; ker nemško narodni dijaki jim pri vsaki priliki kažejo le preziranje. Pa tudi nemški profesorji večkrat slovanskim dijakom niso baš naklonjeni in znanost jako pristranski predavajo. Nemška vseučilišča niso tako vrejena, da bi zadoščala potrebam slovanskih narodnostij.

Zato je pa potrebno, da Slovani v Avstriji dobimo svoja vseučilišča. Poljaki že imajo dve vseučilišči, Čehi jedno v Pragi, le Jugoslovani smo še brez vsake velike šole. Vseučilišče v Zagrebu se ne more poštovati, ker ni v naši državni polovici in njega izpiti neomejeno le veljajo v slovanskih deželah Istri in Dalmaciji. Poleg tega pa Italijani nimajo še svojega vseučilišča. Potegujejo se že dolgo let zanj. Deželni zbori v Trstu, Gorici in Poreču so že sklenili mnogo resolucij v tem oziru.

Čehom pa ne zadošča več jedno samo vseučilišče in se poganjajo, da se zanje osnuje še jedno vseučilišče na Moravskem.

Moravska je jedna najbogatejših in jedna največjih avstrijskih kronovin, a nima nobenega vseučilišča. Jedina visoka šola v tej deželi, tehnika v Brnu, je nemška, dasi so tri četrtine moravskega prebivalstva slovanske. Moravski Nemci niso zadovoljni, da se osnuje za Moravsko češko vseučilišče. Začeli so zatorej neko agitacijo za osnovo nemškega vseučilišča na Moravskem.

Previdnejši nemški politični krogi so pa vendar precej spoznali, da za čisto nemško vseučilišče ni dosti upanja. Zato so pa začeli delati za osnovo dvojezičnega vseučilišča. To je bilo povod, da je deželni zbor pozval vlado, da se na vseh moravskih gimnazijah vpelje drugi deželni jezik za obvezni predmet, čemur je vlada radovoljno ustregla. Na Češkem se pa baš Nemci najhuje ustavljajo taki preosnovi gimnazije, ker že imajo čisto nemško vseučilišče.

Čehi niso popolnoma zadovoljni s tem, da bi se osnovalo dvojezično vseučilišče. Po našem mnenju bi pa tako vseučilišče bilo jako primerno za to dvojezično deželo. Kdor bi dovršil svoje študije na taki visoki šoli, mogel bi uradovati v obeh deželnih jezikih in potem bi ne bilo več toliko ovir izvedenju narodne enakopravnosti. Kakor se govori je mnogo upanja, da se za Moravsko tako vseučilišče osnuje. Zanj se potegujeta tudi deželni glavar grof Vetter in olomuški nadškof dr. Kahn. Pričakovati je, da se vseučilišče otvori že ob petdesetletnici vladanja cesarjevega.

Podobno vseučilišče bi bilo primerno tudi v Ljubljani. Že od leta 1848. sem se Slovenci poganjajo za vseučilišče v Ljubljani. Na slovenskih taborih za meščanskega ministerstva so se sklepale resolucije v tem oziru; tudi shod poslancev v Ljubljani dne 2. oktobra 1890. leta se je izrekel za slovensko vseučilišče. Osnova take šole je za nas Slovence prava življenska potreba. Še le, če dobimo domače vseučilišče, bode toliko domačih uradnikov, da ne bode nobene ovire za slovensko uradovanje. Tudi potem se bodo razmere v srednjih šolah na Koroškem in Dolenje Štajerskem hitro zboljšale za Slovence.

V Ljubljani je vse ceneje nego v Gradcu in koroški in južnoštajerski Nemci bi se sami jeli poganjati za pouk slovenščine na srednjih šolah, da bi mogli pošiljati svoje sinove na slovensko

LISTEK.

Velikost kubične milje.

(Iz stare listine prosto poslovenil J. M.)

Mislimo si zaboj, sestavljen iz štirih sten. Vsaka teh sten je eno miljo široka in eno miljo visoka. Čudili se bomo ogromnemu prostoru, ko bomo videli, kaj lahko vse spravimo v ta zaboj.

Na delo torej! Truda bo seveda veliko. A ne vstrašimo se!

Mesto Dunaj je ravno pripravno; pograbimo je in kar v zaboj z njim. Hitimo potem proti Parizu, a med potjo poberimo še vsa mesta, trge in vasi in vržimo vse to v zaboj! Če pogledamo potem v zaboj, zapazimo v obupu, da smo jedva tla v zaboju pokrili; ker smo že dospeli do Pariza, pograbimo torej še to mesto z vsemi stebri, stolpi, palačami, cerkvami itd., ter vse to potlačimo v naš zaboj. A v zaboju se vse to jedva zapazi.

Hajd tedaj še na Angleško po London, naj večje mesto vesoljnega sveta. Da še mora za Londonom i Berlin v zaboj, nam menda ni treba posebej omenjati; da pa s tem našim

drznim početjem ne rušimo miru, pobašimo še i ruski Petrograd in ga vržimo v naš zaboj. A v zaboju je še skoraj vse prazno; pojdimo toraj po svetu in poiščimo vsa največja mesta; ker pa ni naš namen, vzbujati nevošljivost ali kaj enacega, zato pa pograbimo i vse gradove in trdnjave, vsa manjša mesta, trge in vasi. Če pomečemo v naš zaboj vse, kar je ustvarila do zdaj človeška roka na zemlji, napolnimo jedva četrtino našega zaboja.

Kaj, ko bi i vse ladje in parobrode vesoljne zemlje pridjali? Poskusimo!

A naš zaboj še i zdaj ni zadovoljen. Požrešna stvar, kaj ne? Posežimo še v stari in novi svet, spravimo v zaboj vse piramide iz Egipta, vse železnice v severni Ameriki, vse tvornice, kolikor jih imajo bogati Angleži, s kratka: poberimo vse, kar je do zdaj človeška bistrornost dognala v vseh delih sveta, a naš zaboj je jedva do polovice napolnjen.

Potresimo nekoliko našo ogromno posodo, da se vse bolj posede in vpravna. Ker pa smo trdno sklenili, zaboj do vrha napolniti, pa še poskusimo z ljudmi. Poberimo vso slamo, kolikor je imajo Adamovi otroci in jo razprostrimo

po zaboju. A kaj hočemo, ko nam pa slame zmanjka, da bi mogli pokriti vso našo ropotijo. Moramo še vse sadna in gozdna drevesa oskubiti, ako hočemo ljudem ležišča zboljšati.

Ker potrebujemo za vsakega človeka posebej nekaj več, kakor dve tretjini metra prostora na širokost, lahko spravimo v zaboj, kojega dolgot znaša 7500 metrov, vrsto z 12 tisoč ljudmi. Ker pa nočemo biti tako grozoviti in neusmiljeni, da bi tudi ljudi tlačili, pustimo vsakemu posameznemu človeku 2 metra prostora, da se lahko raztegne, sicer mu vsi udje otrpnejo. Vrh slame lahko naložimo 400 vrst ali plasti Adamovih sinov in hčera.

Vsakdo ve, da je 4000 krat 12000 ravno 48 milijonov; ker pa šteje Amerika dvakrat več prebivalcev, ima vse ameriško prebivalstvo s pridanimi štirimi milijoni avstralskega že v spodnjih dveh plasteh preveč prostora.

Pokrijmo zdaj vse Amerikance in Avstralce s kakšno mehko plastjo kakšnih 30 cm. na debelo in položimo vrh tega nad 48 milijonov Azijcev.

Pokrijmo li zopet te, ter napravljamo zopet nove plasti za drugih 48 milijonov, potrebu-

vseučilišče v Ljubljano. Na vseučilišču naj bi se predavalo v slovenščini in nemščini, da bi dijaki, ki dovrše vseučilišče, bili dovolj vsposobljeni za uradovanje v teh dveh jezicih. Morda bi se pa priporočalo, da se izvede, kar je leta 1874. pokojni dr. Razlag predlagal v državnem zboru, da se v Ljubljani osnuje vseučilišče, na katerem bi se predavalo v slovenščini, hrvaščini, nemščini in italijanščini. Na takem vseučilišču bi tudi lahko študirali Italijani in dalmatinski Hrvatje. Sedaj se vlada navadno izgovarja, da zlasti v Istri ni moč izvesti narodne enakopravnosti, ker ni dobiti jezikovno vsposobljenih uradnikov. V tej deželi se mora uradovati v štirih jezicih. Če se pa v Ljubljani osnuje tako vseučilišče, potem tudi za Istro ne bode manjkalo jezikovno sposobnih uradnikov.

Tudi bi se za vseučilišče, na katerem bi se predavalo v dveh ali več jezicih, lažje dobili profesorji, nego za čisto slovensko vseučilišče. Leta 1879. je prof. Šuklje, sedanji dvorni svetnik se protivil v „Slov. Narodu“ o osnovi vseučilišča v Ljubljani, ker je dvomil, da bi se dobilo dovolj slovenskih profesorjev.

Osnovi vseučilišča v Ljubljani tudi Nemci, narodni Nemci dosti ugovarjati ne morejo, ako so količkaj resni možje. Sedanjim nemškim vseučiliščem bi se s tem še le prav zagotovil njih nemški značaj, za kar se sedaj poganjajo.

Vanj bi hodili jedino Nemci in na njih bi predavali jedino nemški profesorji. Posebno bi se s tem za vedno zagotovili čisto nemški značaj graškemu vseučilišču. Slovenci bi več ne zahtevali, da se s slovenskimi stolicami omadežuje nemški značaj tega vseučilišča, pa tudi ne brigali več, kaj uganjajo nemški burši v Gradcu. O tem, da bi se preveč otežil državni proračun z osnovo tega vseučilišča pa pač ni resno govoriti. Če ima Nemčija 23 vseučilišč, bode pač tudi naša polovica avstrijske države, ki ima več, kakor polovico toliko prebivalstva kot Nemčija, mogla vzdržati deset vseučilišč. Zato je pa potrebno, da slovenski poslanci pri vsaki priložnosti ponove to našo zahtevo, spominjajoč se svetopisemskega reka: „Kdor le prosi, se mu da, kdor le trka, se mu odpre“.

† Kanonik Karol Klun

Smrt je pokosila jednega najdelavnejših slovenskih rodoljubov in politika gospoda kanonika Karola Kluna. Pokojnik se je rodil dne 15. oktobra 1841. leta v Podgorici župnije dolencevaške pri Ribnici. Dne 30. julija 1865. leta je bil posvečen v duhovnika, in je najprej služboval kot kapelan v Gorjah pri Bledu. Leta 1867. je prišel v Ljubljano kot korni vikarij in propovednik v stolnici. S politiko se je začel baviti 1873. leta. Tedaj so bili na Kranjskem hudi boji mej Staro- in Mladoslavenci. Karol Klun se je pridružil Staroslavencem, katere sta tedaj vodila dr. Bleiweis in dr. Costa.

Jemo samo 17 plasti, in vseh 800 milijonov prebivalcev Azije je shranjenih v zaboju. Za Afrike, kojih je okoli 190 milijonov, potrebujemo le štiri plasti, in za 300 milijonov Evropejcev, kojim edinim je včasih svet premajhen, le 6 plasti in nekaj več.

Za vse človeštvo potrebujemo toraj 29 plasti. In če potem računimo za vsako plast s slamo vred 1 meter prostora na visokost, zavzemajo toraj vsi prebivalci naše zemlje 29 metrov na visokost v našem zaboju.

A mi bi še potrebovali 150krat več ljudi, ako bi hoteli zabojo do vrha napolniti.

Kaj nam preostaja? Ej, res!

Dobro, da smo se domislili. Saj še imamo zivalstva dovolj. Hajd toraj s konji, osli, kravami, svinjami, sloni, velblodi itd. v zabojo! Da, potem še perutnino; kače, ribe in druge povodne prebivalce vse, kar lazi in leta.

In — oh groza! naš zabojo še zdaj ni poln. Trudili smo se že dolgo, in moči nam že pešajo. Pogum toraj, pograbimo še gorovja najvišje obsežnosti.

Tako, zdaj pa se odpočijmo.

Gospod Klun je spoznal, da staroslavenski stranki ne zadoščajo več „Novice“, ki izhajajo le jedenkrat na teden, dočim imajo Mladoslavenci svoj dnevnik. Pri duhovnih vajah 1873. l. je gospod Klun se dogovoril z več drugimi duhovniki, da se osnuje nov slovenski list, ki bi izhajal po trikrat na teden. V oktobru tega leta je začel „Slovenec“ izhajati. Novi list se je imel boriti z velikimi težavami. Tedaj ljudska izobrazenost in narodna zavest mej Slovenci ni bila tako razširjena, da bi bila mogla lahko v Ljubljani izhajati dva lista. Tudi sodelovalcev je novemu listu manjkalo, marsikako številko je pisal Klun sam. Da se spodbudi zanimanje za novi list, je tudi bilo treba, da list dobi inserate. Ker skoro nikdo ni maral inserirati, je Klun celo znane ljubljanske trgovce in obrtnike prosil, da zastopnj pošljejo kako naznanilo. Tak je bil začetek tistega dela, ki se sedaj kaže v Ljubljani v katoliški tiskarni in knjigarni. Lahko rečemo, da bi vsega tega ne bilo, da Klun ni bil osnival „Slovenca“. Če ima dandanes na Kranjskem katoliška stranka tako velik vpliv, je to Klunovo delo.

Gospod Klun pa ni pripadal k onim nestrpnim, katerim je narodni prepričanje potrebna stvar. On je kmalu spoznal, da ta prepričanje škoduje narodni stvari. Zato je deloval na to, da se razpor mej obema slovenskima strankama poravnava in to se je tudi doseglo 1875. leta po dr. Coste smrti. Dober vpliv te sprave se je jel kmalu kazati. V Ljubljani so tedaj sami Nemci bili v mestnem zastopu. Ko sta se pa slovenski stranki sporazumeli, sta zmagali pri volitvah v mestni zbor v tretjem razredu že prvo leto. Leta 1876. je bil voljen tudi pokojni Klun v mestni zbor, sledeče leto pa v deželni zbor in 1889. leta pa v državni zbor.

Pokojni Klun je bil v vseh zastopih jako delaven. Reči moramo, da skoro ni poslanca, ki bi bil tako vestno prihajal k sejam. V državnem zboru se je bil Klun pridružil Hohenwartovemu klubu, v katerem so bili dolgo vsi Slovenci združeni. Ostal je zvest temu klubu in vedno se je trdno držal grofa Hohenwarta.

Na Dunaji si je gospod Klun bil pridobil velik vpliv. Njegovo delovanje ni bilo omejeno le na seje, temveč je tudi deloval drugod, kakor pravijo za kulisami. Mnogim je izposloval službe, delo ali podpore. Bil je dobro znan v vseh političnih krogih.

Zanimal se je Klun za vsa politična vprašanja, ki se tičejo nas Slovencev. Posebno koroski Slovenci imeli so v njem gorečega zagovornika. Odkar je zopet razpor na Kranjskem in se je osnovalo katoliško politično društvo v Ljubljani, je bil on na čelu tem društvu, četudi poslednji čas morda ni bil jedino on odločilen pri njem. Gospod Klun bil je konzervativec in narodnjak in nikakor ni prav odobral novejšega tako imenovanega krščanskosocialnega gibanja, kakor je vidno zlasti iz jednega njegovih govorov v kranjskem deželnem zboru. Baš zaradi svojega narodnega prepričanja gospod Klun ni bil prijatelj protisemitizmu, ker je videl, da se za njim skriva Slovincem sovražno narodno nemštvo.

Letos je gospod Klun imel Kranjsko zastopati v delegaciji. Minuli teden v soboto je pokojni kanonik še do štirih popoldne bival v državnem zboru na Dunaji. V nedeljo ob osmih se je odpeljal v Budimpešto, kjer je v ponedeljek po noči okolu pol ene ure umrl zadet od kapi.

Ne v Ameriko!

Vže sto in stokrat zabičevalo se je po časniki vseh narodnostij, sto in stokrat vže slikale so se težave in popisavalo se je trpljenje, katero večinoma onkraj morja čaka tiste, ki se takorekoč kar na dobro srečo selijo v Ameriko, ne da bi imeli zadosti premoženja s saboj, katero bi jih v slučaju varovalo lakote, ako bi se delo vstavilo, kakor se je to v Ameriki, koder so Slovenci naseljeni, zgodilo leta 1894. Kljub temu ne zdi se nam odveč zopet jedenkrat povzdigniti svoj glas in odločno svariti pred splošnim izseljevanjem v Ameriko. Brezvestni agent, kteremu je le za visoko provizijo, ki jo za vsakega izseljenca potegne od izseljevalnega društva,

seveda govori vse drugače, in to mora tako, ker bi sicer nikogar ne pridobil za novi svet. On slika vse v najlepših barvah, obeta velikanske zaslužke, po ceni in jako rodovitnen svet, brezdavčnost za celo življenje itd.; vse samo mične zadeve, ki kmečko, obupu se bližajoče srce vsplapole: pa poskusimo ondi svojo srečo, saj slabše nego tu, tako ne bo, ker biti ne more. Toda čuj, dragi moj kmetič, grozno se motiš, če misliš, da ti v Ameriki ne more huje biti, kakor ti je pri nas doma, ko ob ovsenjaku pod težkim jarmom silnih davkov omaguješ in si ne moreš pomagati ne na levo ne na desno. Tukaj, če one moreš, če ti izpodleti, da padeš pod težkim križem, ki ti ga je današnji čas naložil, priskočijo ti dobri ljudje na pomoč, ki so nekoliko širših pleč in svoj križ nekaj laglje nosijo, kakor ti, ter te skušajo spraviti zopet kviško. V Ameriki tega ni! Kdor ondi na gospodarskem polji omaga, tudi obleži, kajti kedor je obrnil Evropi hrbet, pozabil je tudi svoje občutljivo srce tukaj in si je vtaknil kamen na tisto mesto, ko se je odpeljal v novi svet. Občutljivega srca v Ameriki ne poznajo, ondi ravna se vsak po pregovoru: „Janez sam jedel, sam pil, sam po r... dobil!“ Če v Ameriki oboliš in si kakor dober kristijan želiš dušne in telesne pomoči, je to v največjih slučajih ondi naravnost nemogoče, kjer so izseljenci kot delavci vpreženi, kajti ne gospóda ne padarja ni blizo in kar tako nepreviden umreti, kakor pes za plotom pogine, je pa vendarle nekaj čudna reč, naj reče kedo kar hoče! Kako se veseliš, ubogi trpin, kedar ti tukaj v soboto popoldne prijazno in tako milo domači zvonovi zapoje večernice, oznanujoč, da bo jutri Gospodov dan, dan počitka, dan miru. V Ameriki tudi tega nimaš povsod, ondi navadni delavec živi dan za dnevom enakomerno brez posebne vzvišljive razlike, ki jo prinese nedelje in prazniki pri nas.

Pa tudi v Ameriki so dandanes tisti časi vže davno minuli, ko so izseljence z odprtimi rokami sprejemali, ko so še pošteno z njimi ravnali, ko je človek res še to ondi tudi našel, kar se mu je tukaj obetalo. Tega dandanes ni več. Izseljence dandanes agentje in krčmarji vže na poti skubijo, da je groza. Kedor se izseljuje v severno Ameriko, skubijo ga v Hamburgu, Bremeu in Stettinu, katero pot si ravno izbere in kedor je namenjen v južno Ameriko, to je, v Brazilijo ali pa v Argentinijo, mora preko laške dežele v primorsko laško mesto Genovo, kjer mu navadno krčmarji in drugi taki lopovi, ki se s tem živé, da izseljence goljufajo, vse poberó, kar pri njem okroglega čutijo razun knofov na obleki, in siromak navadno suh stopi na novi svet, kjer takoj lahko lakote pogine, ako nima ondi vže dobrega prijatelja, ki ga takoj podpre, da ne omaga, da mu preskrbi delo in da ga spravi na primeren način pod streho.

Da so v novejši dobi izseljenci dostikrat res brez znatnega imetja v žepu prišli na novi svet, je jelo ondašnje gospodarje in gospódske skrbeti, kaj bo, če se bo proletarijat na ta način množil. Delavcev je bilo sicer še vedno treba, toda le taci, ki so kaj s saboj prinesli, da so mogli ob času potrebe tudi nekaj časa brez dela vstrajati, ako je bilo treba delo za nekaj časa vstaviti. Vsled tega se mora vsak, kedor se hoče dandanes v severno Ameriko izseliti, izkazati, da ne gre prazen tjekaj, sicer se lahko do ameriškega obrežja pelje, izstopiti mu pa ne pusté. Letos so pa ondi možje, ki imajo tako nalogo, kakor pri nas poslanci, da namreč postave delajo za „Zjedinjene države“, sklenili, da se mora vsak možki priseljenec od 16. pa do 60. leta poleg z denarjem tudi še izkazati, da zna brati in pisati, ter za potrebo računiti. Vse to zopet le, da mu je mogoče, ako jedne vrste delo poneha, prijeti za drugo, da ga ne bo treba na občinske stroške preskrbovati. Kajti človek, ki zna brati, pisati in računiti, je pač za vsako delo bolj priročen, kakor pa tisti, ki te učenosti nima. Otroci in starci, kakor tudi vse ženske so pa izvzete od te zahteve, ker mora dotični oče ali sploh družinski gospodar skrbeti zanje.

To zahtevanje bo kolikor toliko vplivalo tudi na izseljence iz našega cesarstva, zlasti na Poljake in Rusine, kterih se je dosedaj leto na leto podalo nad 15.000 na novi svet. Ti ljudje

večinoma ne znajo ni brati ni pisati in jih zaradi tega ne bodo pustili v severno Ameriko. Ves tok se bo toraj obrnil proti jugu v Brazilijo, kjer naših ljudi ne čaka drugega kot, trpljenje, pravo peklenko trpljenje, iz katerega jih nič drugega ne more rešiti, kakor žalostna smrt, koja jih na tuji zemlji spravi v prezgodnji grob. Slab, našemu telesu neprikladen zrak in še slabša voda krepko zdravje novodošlemu kmalo izpodkopljeta, da zapade mrzlici, ki ga kmalo položi na mrtvaški oder. Dalje so v Braziliji neke vrste bolhe, ki se ljudem, zlasti tistim, ki niso silno snažni, jako rade zavrtajo za nohte, kjer napravijo zalego, iz katere se v kratkem času v živem človeškem telesu zaredé črvovi in ga razjedajo. Noge otečejo in se prično gnajiti in kjer ni zdravniške pomoči pri rokah, odpadejo prsti od nog, ker odgnijo. Grozne bolečine in grozen konec. Toraj ne v Ameriko!

Komur se je ljuba domača dežela, bodisi zaradi tega ali onega pristudila, in se želi drugje naseliti, poskusi naj svojo srečo v Bosni. Ondi svet tudi ni drag, podnebje in voda sta vse skozi kakor pri nas, življenje in navade kakor na Hrvaškem in zaslužek ondi tudi ni slab. Vrh tega vsega je našinec ondi med domačimi ljudmi in kedar se mu morda po zapuščenem domu vendarle tožiti začne, ga z malimi stroški zopet lahko doseže v enem ali dveh dneh!

Celjske novice.

(Okrajni zastop celjski) imel je dne 8. junija t. l. v porotni dvorani v Celji svojo prvo letošnjo skupščino. K skupščini prišlo je 30 gg. okrajnih zastopnikov. Ob 9. uri predpoldne za-trdi g. načelnik dr. Jos. Sernec sklepčnost okrajnega zastopa in otvori sejo v nenavzočnosti c. kr. komisarja. Zapisnikarjem te seje izvoli se g. dr. L. Filipič. Poprej, kakor se preide na dnevni red, naznani g. načelnik, da je povodom smrti Nj. c. kr. Visokosti nadvojvode Karola Ludvika v imenu okrajnega zastopa podal se k gospodu c. kr. okrajnemu glavarju v Celji ter mu v imenu okrajnega zastopa in okraja celjskega izrekel globoko sožalje okrajnega zastopa in celega okraja nad predbritkim udarcem, kateri je zadel Njega Veličanstvo cesarja, vladarsko rodovino in celo monarhijo, s prošnjo, sporočiti udanost okrajnega zastopa in okraja in seje za prisrčno sožalje presvitlemu vladarju. Cela skupščina okrajnega zastopa, razun treh nemške stranke, vstala je pri tem ogovoru g. načelnika raz sedežev in zaklicala koncem govora: Slava spominu Njega cesarski visokosti nadvojvodi Karolu Ludviku. Na to spominja se gosp. načelnik, umrlega podpredsednika okrajnega zastopa gospoda Ivana Hausenbichler-ja iz Žalca, kateri je v mnogih ozirih si pridobil nevenljivih zaslug za celjski okraj, posebno na polju živinoreje, hmeljarstva, vinorejstva, pletarstva, kot ustanovnik žalske posojilnice, požarne brambe in za celo Savinjsko dolino sploh. Skupščina se znak sožalja dvigne raz sedežev in zakliče uzornemu svojemu udu in podpredsedniku: „Slava njegovemu spominu!“ G. dr. Gregorec popraša zakaj trije udje okrajnega zastopa pri tej slovesni priliki niso vstali in zahteva naj se to žaljivo obnašanje zapiše v zapisnik. G. Julius Rakusch vpraša načelnika, če bo danes le slovenski govoril, če ne tudi nemški in pravi, da je komaj razumel o čem se gre. Načelnik mu odgovori, da so predgovornik in njegovi somišljeniki dobro razumeli o čem je govoril, da pa bo sicer tudi za naprej ponavljal svoje govore še v nemškem jeziku, kadar se mu bode zdelo umestno, kar pa se mu danes ni zdelo več potrebno. — Potem se preide na dnevni red in se zapisnik zadnje skupščine z dne 18. decembra 1895, št. 607, odobri. K drugi točki dnevnega reda prednaša okrajni odbornik g. dr. Ivan Dečko računski sklep okrajne blagajne celjske za leto 1895. točko za točko z opombo, da če kdo želi kacega pojasnenja, ali hoče saviti kako vprašanje ali predlog, se naj oglasi pri dotični točki. Iz računskega sklepa je razvidno, da je imela okrajna blagajna leta 1895. 45.844 gld. 98¹/₂ kr. dohodkov in 45.665 gld. 03¹/₂ kr. toraj presežka k dobrem 179 gld. 95 kr. Gosp. revizorja Matija Kaučič in Franjo Roblek poročata, da sta račun okrajne blagajne vestno

pregledala in našla vse v redu ter predlagata, da se predloženi računski sklep za leto 1895. odobri. Ta predlog sprejme se enoglasno. V zadevi zvišanja subvencije za železnico Groblno-Rogatec sklene okrajni zastop, da se ta subvencija ne more izvišati. — Občini Gotovlje dovoli se, da sme vzeti posojilo po 700 gld. za nakup občinske hiše. Občini Vel. Pirešica dovoli se pobiranje 60% doklad v župniji gališki za povečanje pokopališča. V zadevi opustitve občinske ceste Megojnica-Zabukovca odobri se sklep obč. odbora v Grižah z dne 28. januarja 1895, da se ta cesta kot občinska cesta opusti. — Prošnja občine Novacerkev za odobrenje pogodbe o membi g. Suhaupa in občine Novacerkev se odkloni, ker se ni postopalo po postavnih določbah in se vrne občini v popolnitev. — Prošnja občine Teharje za potrdilo poravnave med občino in sosesko Teharje se odstavi od dnevnega reda, ker še poravnava od interesentov ni podpisana in tudi v besedilu ni popolnoma sestavljena. — Gospod kanonik dr. Gregorec predlaga, da se z ozirom na to, da je današnja seja zadnja tega poslujočega zastopa izreče zahvala gosp. načelniku in okrajnemu odboru za vestno, dobro in varčno gospodarstvo v okrajnem zastopu. Ta predlog sprejme se brez ugovora. Gospod načelnik dr. Jos. Sernec se zahvali za ta izraz priznanja in se zahvali ob enem vsem udom okrajnega zastopa za marljivo in vspešno delovanje ter zaključijo sejo ob 11. uri predpoldne.

(„Celjsko pevsko društvo“) opozarja tem potom še enkrat, da bode glavna pevska vaja, za v nedeljo vršeci se koncert, jutri soboto 13. t. m. ob 8. uri zvečer v celjski čitalnici ter uljudno vabi vse svoje p. n. izvršujoče člane, kakor tudi naprošene gospode pevce in one, kateri bi radi sodelovali pri zboru, da se te glavne vaje sigurno udeležijo. Ob enem prosi, da se mu ne zameri, če se je pri razpošiljanji vabil po pomoti kdo prezrl, kar je pri tako velikem številu lahko mogoče. Kdor želi tiskano vabilo, naj se izvoli oglašiti za isto pri društvenem blagajniku gospodu Franju Jošt-u v posojilnici. Vabila bodo na razpolago tudi zvečer pri blagajnici. Odbor.

(Slavnost „Celjskega pėvskega društva“), ktere vsopred smo naznanili v zadnji številki našega lista in ktera se vrši v nedeljo 14. t. m. na vrtu hotela „pri kroni“ obeta biti prav sijajna. Pevske točke so jako srečno izbrane in je marljivi odbor pridobil za sodelovanje najboljšje tenorje v osehah treh odličnih gospodov učiteljev, kateri so rade volje obljubili sodelovati pri koncertu. Ker se pogosto naglaša, da imamo v Celji premalo večjih veselice, naročil je odbor tudi popolno šmarsko godbo, ktera koncertuje pri slavnosti. Zaradi tega je pa tudi vsak celjski Slovenec zavezan, da poseti to slavnost, da se pokrijejo ogromni stroški, ktere pouzroči društvu prireditelj te veselice. Da se ugoti zahtevam zunanjih obiskovalcev veselice, določil se je začetek na 6. uro zvečer, da zamorejo prihajati obiskovalci s takrat došlimi vlaki od vseh strani. Da pa bode veselica čim raznovrstnejšega programa in zanimiva, skrbel je odbor tudi za smešne točke. Tako bode n. pr. prvi slovenski cirkus s svojimi klovni preobračal različne burke med tem ko bodo akrobati v krasnih kostumih telovadili na drogu. Odbor naročil je tudi nalašč za to slavnost, celo trumo raznovrstnih opic iz Kameruna, ktere bodo s svojimi vratolomnimi skoki in zvijanjem pouzročile dosti smeha. Pri-pomniti moramo, da se za slučaj neugodnega vremena veselica ne bode preložila, nego da se vrši na vsak način in sicer na jako veliki verandi in vsih zgorajšnih prostorih omenjenega hotela, kateri so najmanj tako veliki, kakor je vrt. Toraj na veselo svidenje!

(Pisnemi zrelostni izpit) vrši se na tukajšnji gimnaziji ta teden, Ustmeni pa se prične že dne 25. t. m.

(Šolski nadzornik Nagele) tudi ne mara Slovencev. Prišel je te dni v hotel „h kroni“ sobo iskat. Zvečer vpraša oštirja, kakšna družba da zahaja v salon in ko dobi odgovor, da Slovenci kakor Nemci obiskujejo gostilno, sami dostojni gosti, to gospodu nadzorniku še ni zadostovalo. Ko je na svoje vprašanje izvedel, da se v gostilni večinoma samo slovenski govori, postal mu je ta hotel „pregmajn“ ter ga je za-

pustil, rekoč: „Ja wenn hier slovenisch gesprochen wird, kann ich hier nicht logieren“. Prav ste storili, gospod nadzornik, takih „gospodov“ ne potrebujemo „pri kroni“.

(Zadnja skupščina okrajnega zastopa celjskega) dne 8. t. m. prinesla nam je zopet enkrat majhen prusofilski škandalček. Načelnik spominjal se je pred otvoritvijo seje smrti nepozabnega nadvojvode Karola Ludvika ter mu zaklical „slava njegovemu spominu!“ Takoj pri začetnih besedah vstali so slovenski udje — in tudi dva od nemške stranke, katera pa sta takoj na komando drugega nemškutarja zopet sedla — raz svojih sedežev, izkazujoč s tem svoj patrijotizem in svojo žalost. Nemški udje, njim na čelu podžupan Rakusch, pa so ostentativno obsedeli na svojih sedežih. G. dr. L. Gregorec je ves ogorčen v svojem razžaljenem patrijotizmu zaklical nemškutarjem: „Škandal, glejte jih, ti pa sedijo“. Na to se je g. Rakusch oglašil k besedi. Rekel je, da so celjski Nemci jedni najprvih v Avstriji izrazili svoje sožalje nad izgubo gospoda nadvojvode, da pa današnja slavljenja niso razumeli, ker slovenski ne razumejo. Sama ta opravičba že dokazuje, da so gospodje prav dobro vedeli zakaj se gre; sicer pa g. Rakusch in drugovi prav dobro razumejo naš jezik, kedar se kak kmet po „neumnem“ zmoti k njemu. Toda, saj vemo, kaj so gospodje nameravali. Protipatrijotično demonstracijo hoteli so na lepi način skriti za krinko obrambe svojega jezika in za dozdevnim neznanjem slovenskega jezika ali pa tudi narobe, to njim prepuščamo. Poznamo to itak že dolgo in tudi to vaše postopanje nas ni presenetilo. O tem pa, da bi se mi jezili nad vami, ne mislite, da je mogoče kaj govora. Narobe, veseli nas vaše počenjanje, ker to bode vaš — konec. — Nesramno je le, da nemško časopisje zdaj laže in zavija stvar in hoče dokazati, da je Celje nemško mesto. Vasi, če hočete tudi hiše vam naštejemo na Kranjskem in na Spodnjem Štajerskem koder ste se rodili in koder se ne govori nič drugega nego slovensko. Toliko butasti ne morete biti, da bi pozabili materni jezik, — ko se nemškega niti priučili niste — in katerega morete govoriti vsaki dan. Zakaj potem porabljate take slučaje, da kažete mržnjo do Slovencev. Radovedni smo, koliko časa bode visoka vlada trpela tako početje in kdaj pride od tega, da naredi konec drznosti tem poturicam slovenskim.

(Umrli je) dne 10. junija t. l. kontrolor glavne davkarije v Celji g. Franc Maurič v 43. letu starosti. Rajni bil je blag značaj, miren in ljubeznjiv človek, ki ni nikdar zatajil svojega narodnega prepričanja. Blag mu spomin!

(Porotne obravnave v Celji). — Dne 29. maja t. l. predsedoval je dež. sodnije svetnik Ulčar, zatožbo zastopal dr. Nemanič, zagovarjala sta pa dr. J. Vrečko in dr. J. Hrašovec. Zatožen je bil Markus Kurja radi otrovanja svoje žene in Ana Muršec, kot pomočnica pri tem dejanju. Markus Kurja ni maral svoje žene, ker mu je bila prestara in se je zaljubil v Ano Muršec. Vedno je godrnjal in se prepiral s ženo. Ker mu ni hotla umreti, sklenil jo je zastrupiti in je to dejanje dne 4. februarja t. l. tudi izvršil. Namešal ji je v žganke arsenika in jo tako otroval. Ana Muršec pa mu je baje to svetovala. Markus Kurja sicer taji svoje dejanje, vendar priče drugače govore. Porotniki so jim stavljena uprašanja potrdili in Markus Kurja je bil obsojen na vislice. Ana Muršec pa oproščena sokrivstva, ker so porotniki dotično vprašanje zanikali. — Drugi obravnavi istega dne predsedoval je predsednik okr. sodišča pl. Ulleipsch, obtožbo zastopal je držav. pravdnika namestnik J. Schwentner, zagovarjal pa dr. J. Hrašovec. Zatožen je bil zloglasni tat Josip Jurgec iz Gorenjskegavrha, okr. glavarstvo Ptuj. Josip Jurgec je tat iz navade, ki je doprinesel že mnogo zvitih tatvin. Velikrat se mu je posrečilo, da ga oblastva niso niti zasledila. Dne 12. novembra 1893. leta znal se je prikraati v župnišče pri Velikinedelji brez da bi ga kdo opazil. V odsotnosti g. župnika pobral mu je vse denarje v znesku 45 gld. 95 kr. Ko se je vračal, dohitela ga je na stopnicah kuharica, katero pa je hitro potolažil z lažjo, da je hotel plačati jedno sv. mašo, pa gospodov ni doma in se bode kasneje vrnil. Obtoženi ne,

kaj obstoji, še več pa taji, a priče dokažejo resnico njegovih tatvin. Porotniki se strinjajo s stavljenimi jim vprašanji in sodišče obsodi zatočenca na 6 let težke ječe. — Dne 30. maja stala je pred sodiščem cela tatinska rodbina. Zatoženi tatvine so 21letni Janez Kurmanšek str., 18letni Janez Kurmanšek in 16letni Miha Kurmanšek vsi iz Šmartna na Paki. Predsedoval je tej obravnavi dež. sodn. svetnik J. Trenz, zatožbo zastopal državnega pravdnika namestnik dr. Bouvier, zagovarjal pa dr. L. Filipič. Dne 14. februarja t. l. zmenili so se vsi trije in so vlomili v hišo Franca in Jere Koren v Govcah pri Šmartnem na Paki. Ukradli so nekaj jestvin in 471 gld. 19 kr. Gotov denar 55 gld. razdelili so si takoj med seboj, hranilno knjižico šoštanjske posojilnice v znesku 410 gld. pa so skrili v hlevu, koder je bila kasneje najdena po orožnikih. Zatoženi obstoje tatvino, le neče nobeden povedati, kdo je sprožil misel, da so šli krast. Porotniki potrjuje vprašanje glede tatvine in sodišče obsodi Janez Kurmanška starejšega, Janez Kurmanška mlajšega in Miha Kurmanška vsakega na 15 mesecev težke ječe. — Pri drugi obravnavi istega dne pa se je imela zagovarjati Jožefa Horvat iz Celja. Zatoženka je lahkomišljena in zvita. Dasi ni imela več premoženja kakor jeden vinograd vreden 600 gld. znala je prekaniti ljudi, da so ji posodili 2030 gld., katere je prav lahkoživno zapravila. Obdolženka se sicer zagovarja, da je nesreča kriva, da ni mogla poravnati narejene dolgove, a priče pa nasprotno dokažejo, da je prav brezpotrebno zapravljala in oškodovala ljudi. Po izreku porotnikov, da je kriva, jo je obsodilo sodišče na 13 mesecev težke ječe. — (Dalje prih.)

Spodnje-štajerske novice.

(Slovensko politično društvo za Štajersko) skliče dne 21. junija t. l. ljudski shod v Rače pri Mariboru. Dne 29. junija t. l. pa bode ljudski shod v Ribnici na Pohorju. Kasneje še bodo shodi v Rušah, Mariji Snežni, Gornji Radgoni, itd. — Ker društvo ne bode izdajalo posebnih vabil, se naprošajo čč. gg. duhovniki, županstva, učitelstvo in drugi, da blagovole ljudstvo podučiti in skrbeti za mnogobrojno udeležbo. Letos bodo deželnozborske in kasneje tudi državnozborske volitve, za to je zelo važno, da so volilci podučeni in pripravljeni.

(V Škofjivasi pri Celji) vrše se v kratkem občinske volitve. Rok za reklamacije je že potekel in sedaj razpišejo še volitve. Ta odlično slovenska občina ostane tudi še za naprej pod modrim vodstvom sedanjih zastopnikov, ki bodo gledali, da pomedejo še zadnje smeti nemčurske lulike iz svoje srede in ostanejo le vrli za narod vneti možje.

(Iz Žalca) se nam poroča, da priprta Rudolf in Anton Srebre, ki sta na sumu tatvine v trboveljski posojilnici, nista iz žalske občine, temveč iz Sešč v Savinjski dolini.

(Veliko ljudsko veselico) priredi društvo „Edinost“ v Vojniku v odličnem gaju „Paradeški“, s prijaznim sodelovanjem „Celjskega Sokola“ čitalnice in „Celjskega pevskega društva“. Vršila se bo 5. julija t. l. na dan sv. Cirila in Metoda, za slučaj neugodnega vremena teden pozneje. — Kdor se hoče jeden večer iz dnú srca radovati in se otresti telo in duha morečega prahu, podaj se in poleti tisti dan v rajsko „Paradeško“.

(Strela ubila.) Dne 4. junija je na travniški planini v župniji sv. Mihela pod Goltmi strela ubila 34 ovc in 1 kozo. Tudi pastirja, ki je bil dober streljal od ovčje zagraje, je strela omamila, vendar se je zopet zavedel. Ovce so bile zbrane v tako zvanem oseku pod smrekami; strela udarila je v drevo in ubila tudi ovce. Nevarno je za živino in ljudi ob hudi uri iskati varstva pod drevjem.

(Cerkev v Poličanah) bode skoro gotova. Sedaj se polaga že tlak in čez par mesecev bode blagoslovljena.

(V Poličanah) je tamošnji učitelj gosp. I. Druzovič napravil na učne sobe (na vrata) slovenske napise. Imenovani napisi so pa g. šolskega ogleda Antona Gruntner tako bodli v oči, da jih je pustil takoj odpraviti. Gospod učitelj

se je na to pritožil pri okrajnem šolskem svetu. Pravicoljubni okrajni šolski svet je ojstro ukazal zagrizenemu Gruntnarju, da se imajo napisi ravno tako napraviti, kakor jih je bil g. učitelj napisal. Cela stvar je sedaj v obravnavi, ter se nadajamo, da bodo tudi višje oblasti krivico sprevidle, ter stvar ugodno rešile. Toraj zapomnite si Poličanje, da bodele storili svojo sveto dolžnost pri drugi volitvi za krajni šolski svet ter izbacnili take zagrizence.

(Iz Vidma.) Zelo živahno je pri nas na kolodvoru. Vsaki teden potuje od tu v Italijo cele vlake konj, ki prihajajo iz Hrvaške, Bosne in Ogerske. Poprej tega nismo bili vajeni. Gonili so včasih laški kupci male čete konj, ki niso zanimale nobenega, ker je bila živina popolno zmučena. Ko je pa prišel na našo postajo g. M. Monetti, jel je premišljevali, kako bi dobil ugodne cene za prevažanje in tako pospešil konjsko kupčijo. Res se mu je posrečilo sestaviti tak tarif, ki je zelo ugoden in prihrani mnogo stroškov kupcem in živina pride zdrava in spočita na svoje mesto, tako, da se takoj lahko postavi na sejm. To pa je tudi kupčijo pospešilo tako, da se sedaj izvažajo 15.000—20.000 konj, ko so poprej k večjemu izvažali jih kake 4000. Ta uradnik zasluži, da mu direkcija prizna njegov trud, ki ni malega pomena tudi za gospodarstvo.

(V Žusemu) je zadnjo soboto popoldne zažgal neki deček, po imenu Škoberne Valentin, v starosti 9tih let, svojo rojstno hišo. Tik hiše bil je majhen hlev, v katerem je bila slama; to slamo zaneti, in kmalu je bila i hiša upepeljena. Okoli goreče hiše si je zlobni deček neki pel. Da je deček tako hudoben, kriva je domača vzgoja. Poskušal je že večkrat zažigati.

(Gasilno društvo na Cvenu) priredi v nedeljo dne 28. junija t. l. ob 4. uri popoldne v Jagnjedju blizu gostilne g. Senčarja „ljudsko veselico“ se zanimivim vspeškom kakor n. pr.: tamburanje, šaljiva dražba (med drugimi predmeti tudi panj čebel z laško matico), ples „Kolo“ pri bengalični razsvetljavi itd. V slučaju slabega vremena isti dan se vrši veselica drugi dan t. j. 29. junija t. l.

(Iz občine Radislavske.) (Volitve.) Dne 1. maja t. l. so se vršile v naši občini volitve v občinski odbor. V odbor je bilo voljenih dvanajst odbornikov možev razumnega duha in mišljenja. Dne 10. maja pa je bila volitev župana, in izvoljen je bil že četrtočkrat vkljub vsem opoviram v obče spoštovan Ant. Božič. Bog ga ohrani mnogo let!

(Toča in nalive.) V nekaterih krajih ljutomerskih goric je bila 30. maja toča z nalivom, kar je povzročilo starim in novim trtnim nasadom dokaj škode. Enaka škoda je bila 4. junija t. l. okolo Radgone in Cmureka. Nekaj toče je bilo tudi 6. t. m. okolo sv. Miklavža pri Ormoži. Sploh se z deževjem vred dan za dnevom nagiblje k nevihtam, kakor se nam iz Ljutomera poroča.

(Visoka starost.) Poroča se nam od Radgone: Na slovenskem Prekmurskem je praznoval č. g. župnik Borovnjak v Cankovi svojo 70letnico, njegov oče pa v čilem zdravju že svojo 100letnico.

(V Radgoni) zida hranilnica svojo hišo, lepo, veliko stavbo. Koliko se je ta zavod opomogel tudi s slovenskimi novci, predno je dobil še le v najnovejšem času tekmovalko, namreč čvrsto delujočo slovensko posojilnico v Gornji Radgoni.

(Madjarski milenij) so prisiljeni praznovati tudi slovenski Prekmurci, katere vedno bolj in bolj z madjarščino silijo. Šolska mladina mora namreč z nerazumljivimi govori v tujem jeziku proslavljati neznano zgodovino trdih tlačiteljev njihovih roditeljev.

(Na Prekmurskem) — tako se nam poroča od Mure — dajejo Madjari tudi slovenskim krajem madjarska imena, kakor to delajo med Slovaki, Rusini itd. Sobota ob Muri je imela v starih časih le slovensko in nemško ime. Madjari so pa ta kraj že v drugič z madjarskim imenom obogateli, pa ljudstvo si ga vendar le ne zapomni. Škoda, da se število slovenskih domoljubov na Prekmurskem celó med čast. duhovščino krči. Ona sicer med čisto slovenskim narodom

še slovensko pridiguje, v mešovitih župnijah se pa rabi v cerkvah le madjarščina.

(Pri prvem glavnem zborovanju) hrv. slov. pevskega društva „Sloga“ v Gradci volil se je sledeči odbor predsednik: g. drd. med. Supan Viktor, podpredsednik: g. cand. med. Juratovič Josip, tajnik: g. cand. iur. Peitler Fran, blagajnik: g. cand. iur. Milič Miliboj, arhivar: g. cand. med. Miksič Bogomil.

(Nemci v Bosno?) glasi se poziv nekega umobolnega dopisuna „graškega dnevnika“. Da ga zdrava, trezna misel ni k temu dovedla, nočemo opetno pretresovati, dovolj znači, že pršaj pri naslovu v dopisu. „Sama dobrota jih je“, mislil si bo čitatelj, saj nočejo imeti v smoter le lastno gmotno stanje, temveč zboljšati hočejo tužni položaj ondotnim stanovnikom (!) Jezi se dopisun, zakaj državni činovniki nočejo sprevideti grozne zasluge, koje so si edino le nemški naseljenci vsikdar in povsod z plugom in lopato iztekli, ter Slovanom in Madjarom boljše npravost privedli. Kako pa poje naš slavni Koseski? „Učil je, ne zabi, Slovenec modrost, ko gledal je Nemč še medvedovo kost“. Prvo kulturno vprašanje! Drugo se tiče ubogega kmeta, temu osodni položaj zboljšati. Zakaj se je v basni ponudil volk materi kozi, za varuhinjo kozličev in kozic? Upajmo, da vrli Bošnjaci pač ne bodo toli nehvaležni napram enakemu sočustvu Švabov, temveč da jih z razprostrtimi rokami sprejmejo. Morda jih osrečijo celo se svojo „Südmärkte“! Srečno pot nevstrašljivi borilci mastne kulture!

Druge slovenske novice.

(Umeščenje ljubljanskega župana.) Dne 9. t. m. je bil v Ljubljani slovesno umeščen novi ljubljanski župan gospod Ivan Hribar. Zapisregel je župana, ker deželnega predsednika Viktorja barona Heina ni doma, dvorni svetnik Schemerl. Dvorni svetnik je v slovenskem in nemškem govoru pojasnjeval dolžnosti ljubljanskega župana, katere so izredno velike in težavne, posebno z ozirom na nesrečo, ki je zadela lani Ljubljano. Vlada bode vedno blagohotno podpirala delovanje občinskega sveta. Vlada upa, da bode župan spolnjeval vse dolžnosti, katere mu nalaga preneseni delokrog in čuval tudi pravice nemške manjšine. Pozval je končno župana, naj priseže, da bode zvest in pokoren cesarju, da bode ravnal po ustavi, izpolnjeval zakone in vestno izvrševal uradne svoje dolžnosti. Ko je potem prezidijalni tajnik baron Rechbach prečital dotično listino, je župan prisegel in listino podpisal. Novi župan je v svojem govoru naglašal, da visoka vlada doslej Ljubljani ni bila posebno naklonjena, ravnala je ž njo liki s pastorko mej stolnimi mesti. Nadeja se pa, da bode odslej Ljubljana imela v vladi vedno krepko varuhinjo svojih pravic in vneto pospeševaljico svojega razvoja in blagostanja. Upa, da bode vlada podpirala njegovo in občinskega sveta prizadevanje za ponovljenje in razvoj Ljubljane. Lanski potres je bil prinesel toliko groze in strahu v ljubljansko mesto, a novi župan upa, da je ta potres prebudil ljubljance iz spanja, onega nevarnega dušnega mrtvila, ki ovira vsako podjetnost. Mestno upravo čakajo bodoča leta težke naloge, kakor regulacija mesta in kanalizacija, da postane Ljubljana jedno najzdravejših avstrijskih mest. Pogodba za električno razsvetljavo je že podpisana. Skrbeti bode mestu za sezidavo posebnega poslopja za obrtne strokovne šole in za razširjenje tega zavoda, potem bode osnovati višjo deklisko šolo. Lesene mostove v mestu bode nadomestiti z drugimi trpežnejšimi. Jeden teh mostov se bode naredil že letos. Župan upa, da se bodo te in še mnoge druge naloge dale izvršiti s srečno uravnanimi finančnimi načrti, ne da bi se mesto preveč obremenilo. Politika je večidel odtegnena občinskim zastopom. Vendar je gospod župan naglašal, da nikdar ne bode pozabil, da je Ljubljana po večini prebivalstva slovensko mesto in da mu je dolžnost na to se ozirati. To je moral izjaviti, ker so že posvetne in duhovske oblasti, kakor priča zgodovina, skušale zakriti slovensko lice bele Ljubljane. On se nadeja, da se taki po-

skusi več ne ponove. Priznava pa, da si je manjšina prebivalstva pridobila pravico do polne relativne enakopravnosti v Ljubljani. On bi se prvi uprl, ko bi se Nemcem hotela kratiti pravica. Nadeja se pa, da vzjedini vse prebivalstvo ljubljansko v delovanju za obnovo in povzdigo Ljubljane. Župan mestnega sveta ne prosi priznane, temveč naj mu naravnost povedo občinski odborniki, ako pridejo do spoznanja, da so se motili nad njim in on bode častni urad vrnil v njih roke. Blagor Ljubljani nad vse! — To bodi geslo nam vsem. Župan je končal svoj govor iz živio in slava klicem na cesarja, ki je bil po lanskem potresu prihitel v Ljubljano in izrekel tolažilne besede: „Ljubljani se mora pomagati“.

(Izpred ljubljanskega porotnega sodišča.)

Dne 3. junija je bil obsojen v osemletno ječo cigan A. Breščak iz Huj pri Kranju radi mnogih tatvin in hudodelstva javne nasilnosti. Pri tej obravnavi je bilo zaslišanih 70 prič. — Dne 5. t. m. je bil obsojen kmetijski fant Janez Jonko z Vrha v štiriletno ječo, ker je dne 14. maja udaril s kolom po glavi Franceta Bukovca, ki je vsled tega umrl. — Pri drugi obravnavi ravno ta dan je pa bil zatožen žid Mojzes Moric Schiffmann iz Buenos-Aires v južni Ameriki zaradi trgovine z dekleti in pa zaradi tega, ker je hotel s petdesetkom podkupiti redarja, ki ga je v Ljubljani na kolodvoru prijel. Ta Schiffmann neki že več let trguje z dekleti in ima v Ameriki dve hiši. V Ljubljani je tudi imel pri sebi dve dekleti, katere je nekda hotel spraviti z zvižaco v Ameriko. Obsojen je bil le zaradi drugega dejanja v šesttedenski zapor, ker se mu baje trgovina z dekleti ni dala menda prav dokazati.

(Mestna hranilnica v Radovljici) začne dne 15. t. m. svoje poslovanje. Hranilnica bode posojevala jedino proti amortizaciji, tako, da se bode dolg poravnal v 36 letih. Ta način plačevanja dolga je za kmeta jako ugoden.

(Na Bledu) se bode letos dogotovila zdravščina hiša, stavba, ki bode zelo krasila to najlepše letovišče in zdravilišče na Slovenskem. Da bi se le na Bledu nemščina preveč ne širila, kakor se žalibog opazuje!

(Na Brezji na Gorenjakem), na tej sloviti božji poti, se letos zidanje lepe nove cerkve, ki že stane čez 100.000 gld. dokončava s tem, da se zida nad staro kapelo Matere Božje nova stavba. Romarji prihajajo tu gori v tako obilnem številu, da dobi cerkev na njihovih darovih na leto 7000—9000 gld. Privaža se že tudi gradivo za zidanje frančiškanskega samostana, za katerega je bila pobožna gospa v Ljubljani zapustila lepo svoto.

(Šest goved zastrupljenih.) Andreju Kotniku, posestniku v Lazah pri Ložu na Notranjskem je minuli teden poginilo v enem dnevu šest goved. Najedle so se bile preobilo na paši neke rastline, ki raste po tamošnjem močvirnem kraju. Posestnik ima najmanj 700 gld. škode. Zgubil je skoro vse svoje premoženje.

(Poštni pečat v Ajdovščini.) V Ajdovščini na Primorskem imajo sedaj jedino nemški poštni pečat. Občinski zastop tega slovenskega trga obrnil se je bil že pred tremi leti na pošto vodstvo v Trstu, naj se napravi dvojezični slovensko in nemški poštni pečat. Dotična prošnja se še do danes ni rešila. Seveda, kadar gre za kako slovensko stvar, se gospodom ne mudi.

(Dr. Gobanc — vendar pojde) to je vesela novica, katero dobivamo s Koroškega. Celih 26 let je bil deželni šolski nadzornik se protivil slovenskemu šolstvu. Največ je dr. Gobanc kriv, da koroški Slovenci še dandanes nimajo slovenskih šol. On je vedno premišljal, kako da to prepreči in je pošiljal kriva poročila na višja mesta. Za njegovega nadzorovanja se je med koroškim učitelstvom ugnezdila grozna korupcija. Kdor se ni udeleževal politične agitacije za nemške liberalce, ponemčeval v šoli in klečepal, ni dobil boljše službe. Vestno izpolnovanje službene dolžnosti se ni poštevalo. Še dolgo se bodo na Koroškem opazovali sledovi Gobančevega delovanja. Želimo, da za deželnega nadzornika na Koroško pride mož, ki bode tudi Slovencem pravičen.

(Dva italijanska generala v Trstu.) Minuli teden, v sredo, sta se pripeljala v Trst ita-

lijanski vojni minister Macenni in italijanski generalni poročnik Milanovich — (Milanović). Ime kaže, da je poslednji slovanskega pokolenja. Vojni minister je ogledal tržaško mestno ubožnico. Vodil ga je mestni župan. V četrtek je ta italijanski general obiskal Poreč. Na pomolu ga je pozdravil mestni župan. Italijanskemu vojnemu ministru so se predstavili člani isterskega deželnega odbora. Ministru na čast so priredili obed, katerega se je udeležilo trideset povabljenih oseb, mej drugimi tržaški mestni odbornik dr. d'Angeli, zvečer so se povrnili v Trst. Sploh je bil italijanski vojni minister tako vsprejet, kakor noben avstrijski minister. To je vsekako jako značilno.

(V mestnem zboru tržaškem) je v jedni zadnjih sej občinski svetnik Venezian vprašal župana, s kako pravico je nekdo zavlil v črtno mestne svetilnice na Corsu na dan nadvojvode Karla-Ludovika pogreba. Župan je odgovoril, da se je to zgodilo brez njegove vednosti in bode že skrbel, da se v bodoče brez njegovega znanja kaj takega v Trstu več ne prigodi. Venezianova interpelacija in županov odgovor ne kaže baš avstrijskega patrijotizma, a zaradi tega je Trst vendar vedno še najzvestejše mesto.

(Slovenska šola v Trstu.) Tržaški Slovenci se poganjajo že več let za slovensko šolo, a dosedaj še vedno brez uspeha. Tržaški mestni zastop se brani osnovati slovensko šolo, tržaško namestništvo mu pa daje potuho. Tržaški mestni zastop se sklicuje na to, da je v okolici dovolj slovenskih šol, ki niso štiri kilometre od mesta oddaljene, v katere naj hodijo slovenski otroci, ako jih stariši nočejo pošiljati v italijanske šole. Ta zahteva je proti vsaki zdravi pameti. Iz mesta naj hodijo otroci na kmete v šolo. Tržaško namestništvo je pa vendar pritrdilo tržaškemu mestnemu zastopu. Slovenci so se pritožili na učno ministerstvo, že pred dvema letoma, a ondu niso hiteli z rešitvijo. Gautsch je v tem že drugi učni minister postal. Pred par tedni je vendar prišla rešitev z Dunaja, ki naroča, da se ima začeti nova poizvedba in jim predložiti tloris tržaškega mesta, ter vse to poslati ministerstvu. Tržaški magistrat je pa odgovoril, da so nove poizvedbe nepotrebne, ker bi ne imele drugega uspeha kakor prve, in da sploh v šestih tednih ni moč ustreči ministerski želji. Namestništvo je temu pritrdilo in v tem smislu poročalo na Dunaj. Ministerstvo je pa zopet zahtevalo, da se morajo začeti nova poizvedovanja in njih izid mu poročati. Tržaški magistrat se pa ne gane. Za Italijane na Primorskem menda zakoni ne veljajo. Seveda, gospodje se zanašajo na viteza Rinaldinija, da jih bode že izgovoril. Sploh je namestništvo največ krivo, da Slovenci v Gorici in Trstu ne pridejo do svoje pravice. Tako dolgo ne bode bolje, dokler bode Rinaldini namestnik v Trstu. Tržaški Italijani se boje, da ne bi ministerstvo jim neugodno odločilo, zato pa odlasajo poizvedbo, da se le stvar zavleče. Postopajo prav po istem receptu, kakor Italijani v Gorici, kjer se še sedaj ne ve, če bode mesto za prihodnje šolsko leto že preskrbelo za slovensko šolo primerno poslopje. Sedaj še ni ničesa storilo.

(Zasačena vojaška beguna.) V Vidmu na Laškem zaprli so Alojzija Grivestola in Antona Cochinija, oba avstrijska vojaška beguna. Zaprli so ju, ker sta kradla po Italijanskem.

Druge avstrijske novice.

(Skupni državni proračun), ki se je dne 30. maja šeslisma delegacijama predložil, kaže potrebščine 160,584.751 gld. Od teh stroškov jih 154,200.959 gld. pripade na vojno ministerstvo, 24,074.998 gld. več nego prejšnja leta. Delegaciji zborujete letos v Budimpešti. Predsednikom je izvolila avstrijska delegacija barona Chlumeckega, ogerska pa Kolomana Szela. V ponedeljek je cesar vsprejel delegacijo in v svojem nagovoru naglašal dobre odnose z vsemi državami in izražal upanje, da se ohrani mir. Avstrijska delegacija letos v Budimpešti prvi pot zboruje v svojem poslopju. Pri volitvi v proračunski odsek avstrijske delegacije ni izvolila nobenega protisemita. Ker je glavno delovanje v tem odseku že delegacija s tem pokazala, da hoče protisemite ne-

kako odpraviti. Poslednjim to ne bode dosti škodovalo. Kar bi bili tako v odseku povedali, bodo pa sedaj delegaciji sami. Oziral bi se pa na njih želje tako nihče ne bil.

(Volilna pravica petakarjev.) Petakarji so liberalni stranki jako zoperni in dolgo je že premišljevala, kako bi jih pripravila ob volilno pravico. Mislili so to doseči z davčno preosnovo. Plener je v svoji vladni predlogi ponižal malim davkoplačevalcem nekoliko davek in bi baš vsled tega ponižanja bili petakarji zgubili volilno pravico. To se mu pa ni posrečilo, ker so se uprle druge stranke. Sedaj so pa liberalci deloma to dosegli. Državni zbor je sklenil, da v slučaju ponižanja davka obdrže v mestni in kmetijski kuriji volilno pravico vsi tisti, ki plačujejo vsaj 4 gld. davka. Ker se pa davek poniža od 13 do 35% bode mnogi zgubili volilno pravico, ki jo sedaj imajo. Slovenski poslanci so se potegovali, da bi se določila najnižja mera davka, ki je potrebna za volilno pravo v starih kurijah, s tremi goldinarji. Ta predlog je pa propal. Dobiček od tega bodo imeli nemški liberalci.

(Domovinstvo.) Konservativni in slovenski poslanci že dolgo let zahtevajo, da se pravično premeni sedanji zakon o domovinstvu. Liberalci se temu upirajo. Predsednik zbornice poslanec Chlumecky je vedno stvar odlašal. Vselej je našel, da je kaj drugega postavil na dnevni red. Tako je dosegel, da se ta stvar še ni rešila v zbornici poslancev. Če se reši jeseni, tudi ni popolnoma gotovo. Ravno tako se je odlašal borzni davek. Z drugimi davki se je pa jako hitelo.

(Povišanje uradniških plač) se še tako hitro ne izvrši, najbrž ne v sedanji postavodajni dobi. Stranke so skoro jedine v tem, da je nižjim uradnikom treba povišati plače, a seveda, kje bi dobili denar za pokritje. Vlada hoče povišati v ta namen nekatere davke, ki zadevajo najnižje sloje prebivalstva, a poslanci pa v to nič ne marajo privoliti. Najbolje bi še bili pokriti stroški, ako bi se bil za to porabil prebitek doneskov, ki ga bode država imela od nove davčne preosnove. Če bi se ta prebitek ne bil porabil za ponižanje zemljiškega davka, bi navadni kmetje ne bili dosti čutili, ker se bode večini posestnikov le nekaj krajcarjev odpustilo. Čutili bi to bili le veleposestniki, katerim se res odpusti stotake in tisočake. Ti ljudje pa že imajo take dohodke, da bi bili to ponižanje že pogrešili. Ker pa ima veleposestvo velik upliv na vlado in državni zbor, pa nikdo niti na to misel ni prišel in uradniki bodo še dolgo čakali povišanja plače.

(Vnanja politika v avstrijske delegacije v odseku.) V torek je v proračunskem odseku avstrijske delegacije minister Goluchowski pojavljal vnanjo politiko. Obširno je govoril o neredih o Makedoniji in Mali Aziji, ki so našli odmev tudi v Bolgariji. Po prizadevanji Avstrije in drugih vlastij so se stvari vsaj nekoliko uravnale. Žal, da Turčija ni ničesar storila za zboljšanje razmer, in so vsled tega nastale nove grozovitosti. Velevlasti so zopet morale posredovati in odločni korak avstrijske vlade je zopet dosegel sporazumljenje mej velevlastim. Zato pa smemo zahtevati od Turčije, da iz hvaležnosti vpelje zdrave razmere v svojih pokrajinah, drugače je ne bode mogoče obvarovati pred propagando. Z Rumunijo in Srbijo živimo v dobrih razmerah. Bolgarijo je svaril pred tem, ko bi skušala spuntati Makedonijo. Velevlasti bi ne trpele zmešnjav na Balkanu. Trozveza je trdna in neomajana. Razmere z Nemčijo in Italijo so jako zaupne. Sicer je pa Avstrija tudi v prijateljskih razmerah z Rusijo, Anglijo in Francijo. Minister se nadeja, da se ohranijo dobri odnosi z vsemi državami in da še dolgo traja v Evropi mir. Pojasnjenja ministrova so napravila v odseku še precej dober vtis, samo Mladočeh Kramar se je izpodtikal nad trozvezo.

(Dunajski občinski zastop.) Liberalci se branijo vstopiti v razne odseke, ker protisemitje niso hoteli nekega žida voliti v mestni svet. Večina je namreč ponudila jim primerno število mandatov za vse odseke. Liberalci pa mislijo, da bodo prav ponagajali krščanskim socializmom, ako se ne dajo voliti v odseke. V svoji domišljavi mislijo, da so le sami zmožni za občinsko upravo. Mi smo prepričani, da bodo krščanski

socijalisti izhajali tudi brez liberalne pomoči. Liberalci bi jih v odsekih itak največ le ovirali. Kako razumijo gospodariti, so pa liberalci najboljše s tem pokazali, da so zapustili popolnoma prazne občinske blagajne. Židovski listi prete, da židje ne bodo hoteli krščanskosocijalni mestni upravi nobenega denarja posoditi, da ne bo mogla nobene stvari izvršiti. Najbrž bodo židom njih namenili izpodleteli. Protisemitje bržčas pri židih ne bodo denarja iskali na posodo, temveč ga bodo že dobili pri kristjanih, ako ga bodo potrebovali.

(Dr. Lueger in Madjari.) V jedni zadnjih sej drž. zbora je dr. Lueger govoril o protimadjarskih dijaških demonstracijah se hudo znašal nad Madjari. Mnogo resničnih je povedal. Na Ogerskem so njegove besede vzbudile veliko razburjenost. Vsi madjarski listi brez različenja stranke pišejo proti dr. Luegerju in protisemitom, ter pokladajo čitateljem na srce, naj ničesa ne kupujejo z Dunaja. Po mestih in tudi po vaseh na Ogerskem nabiti so plakati, v katerih se vsi pravi Ogri pozivljajo naj ne hodijo na Dunaj in ne kupujejo dunajskih izdelkov. Začel se bode torej narodnogospodarski boj mej Dunajem in Madjari. Seveda če bodo Madjari veliko sitnosti delali, bodo Dunajčanje začeli borbo proti ogerski pšenici in moki, in na Ogerskem bodo čutili, da le sebi škodujejo, ako druge izživljajo.

(Živio Lueger!) Ko so se po procesiji na sv. Rešnjega Telesa dan odpeljali dunajski župan Strobach ter podžupana dr. Lueger in Neumayer od cerkve sv. Štefana proti domu, pozdravljala jih je viharo navzoča množica in klicala: „Živio Lueger!“ posebno po ulici na Grabnu v sredi mesta, kjer bivajo skoro samo židje. Ta demonstracija je silno raztogotila židovske žurnaliste. Jezno so nagrbnčili nosove in dolge pridige delajo Dunajčanom, da se ne znajo dostojno vesti. Ko bi bili klicali „proč z Luegerjem“, bi jim bilo pa dostojno.

(Novi napad na nemško posest) hočejo poskusiti moravski Čehi, kakor pišejo nemško-narodni listi. Znano je, da je na Moravskem mnogo več nemških gimnazij in realk, kakor bi jih moralo biti v primeri z nemškim prebivalstvom. Čehi so že večkrat zahtevali, naj se osnuje toliko slovanskih srednjih šol, da Slovani ne bodo nič prikrajšani. To slovansko zahtevo so pa Nemci proglasili za napad na nemško posest, kakor so osnovo dvojezične gimnazije v Celji bili razglasili za napad na celjsko nemštvo. Moravski Čehi pa hočejo sestaviti spomenico o srednjem šolstvu na Moravskem in jo predložiti cesarju. Ko so to Nemci slišali, jih je kar mrzav pretresel. Če se pomnoži število slovanskih srednjih šol na Moravskem, bodo morali namreč kmalu več nemških zapreti, ker ne bodo imele učencev. Mnoge nemške gimnazije in realke imajo več slovanskih učencev nego nemških, ker v bližju ni podobnih slovanskih srednjih šol.

(Razsojevanje o volitvah na Ogerskem.) Te dni se je ogerski državni zbor posvetoval o tem, da bode najvišje sodišče razsojevalo o pritožbah proti veljavnosti volitev. To bi bil velik korak k Löljšemu na Ogerskem, da se ne obdrži še poverjenje volitev poslancev tudi državnemu zboru. Sleparije pri volitvah bodo težavne, ker bode nasprotna stranka lahko stvar spravila pred sodišče. Državni zbor bode pa v bodoče vender tudi še lahko zavrgel volitev tega ali onega poslanca, naj se proti njej tudi pri sodišču ni ugovarjalo ali naj je tudi sodišče vloženo pritožbo zavrnilo. Ta pravica državnega zbora pa ne bode imela drugega pomena, kakor da bodo lahko odklonili izvolitev kacega Slovana ali Rusina, kadar bi se bali, da jim bode dotični poslanec v zbornici razkrival nepovoljne stvari. V tacihi slučajih bode madjarska večina razveljavila volitev brez povoda, kakor to dela italijanska večina v istrskem deželnem zboru. Po neki določbi novega zakona, bode se v kakemu okraju kar za jedno postavodajno dobo vzela volilna pravica, ako se je pri volitvi preveč sleparilo. Ta določba je popolnoma krivična. Vse prebivalstvo naj zgubi politične pravice, ako nekateri sleparijo. Bati se je, da se bode ta določba zlorabila proti Slovanom in Rusinom. Ko bodo Madjari videli, da v kakem okraju nimajo več večine, bodo tako sleparili, da okraj pripra-

vijo ob volilno pravico. Če se slepari pri volitvah, naj se krivice kaznujejo, drugim ljudem pa puste njih pravice. Omeniti je pa še, kaj je poslanec Eötvös, jeden glavnih vodij zjedinjene levice govoril pri razpravi o tem zakonu. Rekel je, da je on odločno proti temu, da se sodstvo o volitvah izroči sodišču, katerega člane imenuje vladar. To bi bilo škodljivo, če nastanejo razpori mej krono in madjarskim narodom. Očitno se torej v zbornici govori o razporih s krono in sodiščem odreka zaupanje jedino zato, ker sodnika imenuje kralj. Noben minister pa ne zavrne takega govorjenja. To je kar značilno za razmere na Ogerskem.

Ogled po širnem svetu.

(Italijani in papež.) Sveti oče Leo XIII. je poslal h kralju Meneliku duhovnika Makarija s prošnjo, naj izpusti zaprte Italijane. Vlada in zmerni liberalci so zadovoljni s tem papeževim korakom in je to tudi priznal italijanski ministerski predsednik v zbornici italijanski. Radikalci pa niso zadovoljni. Boje se, če bode papežev korak imel kaj vspeha, da papež pridobi več vpliva pri prebivalstvu, država italijanska ga pa zgubi. Poslanec Bovio je v zbornici vladno grajal, da jo je papež prehitel. Po njegovem mnenju ima braniti svetne koristi država sama ne pa papež. Seveda Bovio ni povedal, kaj naj stori. Vlada je že dovolj moledovala za italijanske vjetnike, a kralj Menelik se je njenim odposlancem le rogati. Brez odkupnine vjetnikov ne izpusti, je odločno povedal. Odkupnine pa Italija plačati noče, ker bi to bilo zanj preveč poniževalno. Zato je naravno, da bode v Rimu jako veseli, ako bode papežovo posredovanje imelo kaj vspeha. Starem Crispiju seveda ni všeč, če naposled mora papež pomagati Italijane izveči iz zadrege, v katero jih je on zamotal. Kralj Menelik je pa baje že naročil podrejenim vodjam, naj mu pošljejo vse italijanske vjetnike zdrave, da jih bode mogel izročiti.

(Balkanska zveza.) Govori in piše se v tem, da se osnuje zveza mej balkanskimi državami. Bolgarija, Srbija in Ornagora so baje odločno za to zvezo, Grška in Rumunska pa imata svoje pomisleke. O taki zvezi se je že večkrat govorilo, a tudi sedaj se najbrž ne sklene. Mej Grki in Bolgari je tako nasprotje ali pa še večje, kakor mej Slovani in Nemci v Avstriji, Rumunci pa tudi Slovane prezirajo, ker so preponosni na to, da so nasledniki starih rimskih vojakov. Upanja na balkansko zvezo ni dosti, če bi se pa osnovala, bila bi pa sila, ki bi se morala jemati v poštev.

(Vstaja na Kreti.) Oddelek turških vojakov se je povrnil v Vamos, katerega so morali Turki ostaviti, da odvede ostalo strelivo in orožje. Vstaši so pa vojake napali in razen dveh vse pobili. V obližju glavnega mesta Kanaje so pa Turki požgali več vasij. Pa tudi v Kaneji sami so mohamedanci grozno gospodarili, 18 prodajalnic so oropali. Kristjanje se ne upajo iz hiš. V drugih krajih je pa še slabše. Vstaški odbor je proglasil zjedinenje Krete z Grško in s tem vlado v Atenah spraval v veliko zadrego. Znano je, da je nekoliko Grška Krečane vspodbudila k vstaji, v nadi, da tako naposled dobi ta otok. Sedaj so pa velevlasti pozvale Grško, naj skuša Krečane pomiriti. Grško ministerstvo sedaj ne ve, kaj naj stori. Če se izreče za Krečane, mora na Kreto poslati vojsko in se zamota v vojno s Turčijo in pride navskriž z velevlastimi. Poleg tega je pa še v največjih denarnih zadregah. Če pa posluša svet velevlastij, zgubila bode Grška vse zaupanje na Kreti in na vzhodu sploh. Turki so poslali na Kreto mnogo vojakov, kajti dobro vedo, da začne vreti po vsej državi, ako hitro te vstaje ne zatro.

(Vstaja na Kubi.) Boji na Kubi še vedno trajajo in vstaši celo napredujejo. Blizu Sebanelle so vstaši vrgli bombo v vlak, ki je peljal vojake. Stroj se je razbil in več vojakov je ranjenih. Tri vasi so vstaši zopet požgali in oropali prebivalce. Prebivalstvo na Kubi je v največji stiski. Na jedni strani preti vlada prebivalcem s hudimi kaznimi, ako podpirajo vstaše, na drugi pa jim vstaši požigajo vasi, ako drže z vlado. Vladne čete so preslabe, da bi mogle varovati sela pred vstaši.

Dopisi.

Iz Braslovč. Navadno prejimate od nas, g. urednik, dopise, ki niso prav vesele vsebine. Danes je drugače. Povedati Vam imam veselo novico, da je v naš kraj prišlo precej denarja. Kakor veste, bila sta brata Hojnik v sorodstvu z bogatašem A. Dreotom, ki je pred leti umrl brez oporoke. Ta dva brata zamudila sta rok, da bi se bila javila za dedščino. Kasneje, ko je bila že dedščina razdeljena, opozorjena na njiju pravice, bila sta obupna, ker nista vedela sveta in pomoči, doseči veliko dedščino. Posvetovala sta se z mnogimi, tudi pravniki, a ker je bila stvar zelo zamotana, ona dva pa brez premoženja, jima ni dajal nikdo veliko upanja. Vendar se je lotil velike, težke pravde naš štajerski rojak dr. Fran Stor v Ljubljani. Vodil je pravdo proti 30 dedičem za svoto 260.000 goldinarjev. Pravda trpela je več let in ravno pretekli mesec bila je izrečena zadnja razsodba pri upravnem sodišču na Dunaju in to v prid bratom Hojnik.

Razumno Vam bode, gospod urednik, da je ta zadeva razveselila ves naš okraj in da se povsod razgovarja o tem. Poprej revni posestnik, postal je bogataš in se ima veliko zahvaliti previdnosti in zaupanju odvetnika, ki je reskiral vse delo in tisoče in tisoče goldinarjev, da pomaga pravici do zmage.

Redkokrat se pripetijo taki slučaji in malo je tako srečnih ljudi kakor sta brata Hojnik. Mi jim želimo od srca mnogoletnega uživanja svoje sreče, s željo, da ne pozabita svojih rojakov, ker to bo najlepša zahvala Vsegamogočnemu, ki vodi naša pota.

Iz Ljutomera. („Schulvereinska šola“). Nemški „Schulverein“ se je pri občnem zboru v Brnu bahal mej drugim s svojo šolo v našem slovenskem Ljutomeru. Koliko je ta baharija vredna, to hočem čisto na kratko razložiti. Šola obstoji že skoro 2 leti. Ima zdaj res svojo hišo, v kateri je napravil „Schulverein“ šolskih sob za 3 razrede. Šola pa je do zdaj samo enorazredna. Koliko je šolobveznih otrok za to učilnico (t. j. mučilnico), tega pa ne ve niti njeni šolski voditelj, niti njegovi predstojniki, šolske oblasti. Šolo obiskajočih otrok je navadno od 40—50, dasi jih ima šolski voditelj na papirji več. Od vseh šolo obiskajočih je le polovica ljutomerskih, drugi prihajajo iz bližnjih in daljnih župnij, celo s Prekmurskega. Nemško razumejo samo nekateri ljutomerski otroci; učitelj govori pa z vsemi le nemški, osobito kadar ga kdo posluša. Katehet ima posebno velike križe. Če govori in razlaga nemški, je v šoli le nemir in nepaznost, seve, ker ga le nekateri razumejo; posluži se torej večkrat slovensčine, ker mu je pametno naročeno, da mora vsakega otroka v materinščini podučevati. — Kakšnih starišev otroci so v tej šoli? Kolikor je pravih Nemcev v trgu, ti nimajo dece; le nekateri obrtniki in posli odvisni od velikih nemških politikov, pošiljajo svoje otroke, kateri z doma nekoliko nemško, nekoliko slovensko znajo, v to mučilnico. Kar je pa šolske mladine na tej šoli iz okolice, to so otroci siromašnih viničarjev, kateri radi tega v to šolo hodijo, ker dobé tu v trgu pri Nemcih baš za to, ker so učenci nemške šole, hrane, in ker jih „Schulverein“ podpira z obleko, knjigami, božičnimi darili itd. itd.

Kljubu tej materijelni podpori, ki jo tu otroci uživajo, sprevidevajo že njih roditelji, da je šola slaba. Učni jezik je večini učencev nerazumljiv in učitelj je slab pedagog, ki otrokom nikakoršnega veselja ne privoščí. In taka šola naj se na račun davkoplačevalcev letos razširi na 2, drugo leto na 3 razrede?! Za tako šolo naj bi z dačo preobložen slovenski kmet plačeval vedno več in več?! Koliko pa ima za šolo obveznih otrok? Vsaka šola ima svojo matico (matriko) v kateri so vsi za šolo obvezni otroci zapisani. Ali jo ima ta nemška učilnica? Če je bilo pred 3 in 4 leti samo 40 nemških otrok v trgu, ali jih je mar zdaj več? Če so se takrat stariši takih otrok komisijončno zaslíšali, morali bi se tudi zdaj povprašati. Naj šolske gosposke ne kopičijo na stare krivice še novih in večjih! Naj bi razne razsodbe upravnega sodišča spametovale naše šolske oblasti. Vsaj je nedavno to sodišče razveljavilo v sličnem slučaju ustano-

vitev nemške šole v čeških Ivnicah (Eibenschütz) na Moravskem, rekoč, da bi se smela taka nemška šola ustanoviti še le 4 kilometre oddaljena od Ivnic. —

Slovenci se sicer ne protivimo nemškemu jeziku, niti nočemo, da bi naši učitelji prezirali prave nemške otroke v šoli. Ako so otroci dvojne narodnosti, mora itak vsaka šola biti tako uravnana, da je obema narodnostima vstreženo. Tako veli državni šolski zakon. Ali se mar na naši slovenski šoli ne uči nemščina kot predmet? Ali je mar v višjih razredih ne rabi nekoliko celó kot učni jezik? Ako hočejo šolske gosposke, da se bode za nemščino in za druge predmete pa še več storilo, naj se naši čveterorazrednici razširite na pet razredov, naj dekliška šola postane samostojna in morda še večrazredna! Ako bodo kmetske učilnice (Sv. Križ, Kapela) petrazredne, zakaj bi v našem velikem trgu ne imeli vsaj 6 razredne učilnice?!

Enorazredna realka bi se pač morala že enkrat preustrojiti v meščansko šolo, od katere pa niti Slovenci ne terjamo, da bi morala biti čisto slovenska, marveč slovensko-nemška. — V tem duhu naj skrbé šolske gosposke za naše šole, potlej bode vsem vstreženo, našim Slovincem in Nemcem, in le židovskemu „Schulverein“ ne. —

Narodno-gospodarske novice.

Drevesnica.

Kdor hoče napraviti drevesnico, naj najprej pregleda, kakšen je kraj, ki ga je za to izbral. Drevesnica mora imeti globoko črno zemljo, ki ne sme biti mokra. Drevesnica mora biti odprta vetrom, a vendar mora biti nekoliko zavarovana proti mrzlemu severju in zametom. V drevesnici mej hišami in vrtovi z visokim drevjem, ne vzrasto kaj vredna drevesca. Za drevesca so boljše nižave nego višave, na katerih radi viharji delajo škode.

Drevesnica bodi ograjena z žično ograjo ali pa z ograjo iz količev. Nikakor pa ne smejo biti drevesnice obgrajene z zidom ali deskami, kar dela senco. K večjem na severu se more brez škode napraviti zid.

Drevesnica naj ima podobo pravokota in po sredi naj pelje 2 metra široka pot, na vsakem koncu naj pa bodo vrata, da se lahko notri uvaža kompost, gnoj, voda, pesek itd., drevesa pa izvažajo. Drevesnica se razdeli v več kvadratov, mej katerimi se napravijo meter široka pota, ki drže navpično na glavno pot. Najbolje je, če se naredi osem taci kvadratov in se slednje leto z družega odpravijo drevesca. Jeden del drevesnice mora biti odmenjen za gredo, v katero se sejejo peške, da se vzgoje potrebne sadike.

Zemlja se mora za drevesnico 60 centimetrov globoko prekopati, da morejo potem drevesca delati lepe korenine.

Drevesnica se mora pognojiti s kompostom, gnojem ali gnojnico. Naredi se pol metra širok jarek, najmanj 60 centimetrov globok. Zemlja se deva na kup. V ta jarek dene se gnoj in potem se takoj zraven koplje ravno tako široko in globoko in zemlja meče v nezasuti jarek. V novi jarek se zopet dene gnoj in podkoplje kar zemlje zraven in odkrit jarek zadene. To se nadaljuje, dokler ni ves dotični del drevesnice prekopan in poslednji jarek zasuje s prstjo ostalo od prvega jarka.

Sedaj se drevesnico pogladi z železnimi grabljami in razdeli v grede po jeden meter velikosti. Mej gredami se napravijo 30 centimetrov široke steze. Te steze se tako napravijo, da se o omejenosti oddaljenosti položita na tla dva drogova in mej njimi zemlja z nogami stepta.

Vse drevesnice ni treba na jedenkrat prekopati, ker to bi bilo predrago. Prekopljeta naj se vsaj dva dela, da more gnoj vplivati. Če nočeš čakati, da sam iz semena vzgojiš divjake, kupiš jih pomladi lahko v kaki trgovski drevesnici in je posadi 44 centimetrov narazen na pripravljene grede, in cepi je v aprilu ali maju. Drugo leto stori ravno tako, tretje leto pa že imaš na razpolago lastne divjake.

(Kako porabiti hmelj.) Amerikanci pre-mišljujejo, kako bi se dal hmelj porabiti razun za pivo še tudi za kaj drugega. Neki podjetni amerikanski trgovec je začel delati iz taistega pakete po pol in po en funt (po 225 in 450 gramov); vsak takšen zavoj položi v za to pripravljeno kositaro pušico, koja potem tako trdno zadela, da ne more prihajati nič zraka do hmelja. Te pušice zлага potem v lesene zaboje in jih razpošilja v južno Afriko in Avstralijo, kjer se takšen hmelj potem porabi v gospodinjstvu. Čaj, ki se iz hmelja vari na ravno takšen način kakor ruski čaj, velja namreč pri tamšnjih narodih kot izvrstno zdravilo proti raznim boleznim in pospešuje posebno potenje. Pi-jači, ktera se napravi tako, da se hmelj namaka nekoliko časa v mrzli vodi, se pripisuje pa mnogo hladilne in krepčalne lastnosti. Ravno tako se tudi trdi, da vroči sopar kuhajočega se hmelja, ako ga bolnik z dihanjem potegne v se, olajšuje bolečine na plučah, v prsih in v glavi. Sedaj se je začelo pečati že več angleških tvrdk s to novo iznajdbo in stiskajo hmelj v nalašč zato napravljene krasne in elegantne pušice, ktere razpošiljajo v razne dežele, koder se zdravilna moč hmelja visoko ceni. Koliko milijonov takih pušic bi pač bilo potreba, da bi se vsaj nekoliko zmanjšale ogromne množine, ki hmeljarjem delajo še toliko skrbi.

Razne stvari.

† Matija Medved

Sinoči zatisnil je na veke v Zagorji za Savo trudne oči blagi mož Matija Medved. Rajni storil je mnogo za proboju naroda v Zagorji. Bil je pravi oče, ki je skrbel za napredek svojega okraja in žrtvoval mnogo za procvit priljubljenega mu kraja. Osnovel je „Sokol“, bralno društvo, posojilnico in podružnico sv. Cirila in Metoda. Bil je velik dobrotnik ljudstvu in mož-beseda stare korenine. Blag mu spomin!

(Osemnajst let po nedolžnem zaprt.) Te dni se je pokazalo, da sta bila pred osemnajstimi leti v dosmrtno ječo obsojena dva moža na Hrvatskem, ki sta bila na sumu, da sta oropala pošto in ubila postiljona. Jeden je umrl po sedemletnem zaporu, drugega so pa te dni izpustili, ko se je pokazalo, da so pošto oropali znani stenjeviški tolovaji, kateri so sedaj zaradi mnogih umorov v zaporu.

(Prva zobozdravnica v Bosni.) Gospa Emilija Edel se je učila šest mesecev zobozdravništva pri dvornem zobozdravniku, ces. svetniku Thomasu na Dunaju. Bosenska deželna vlada jej je pa dovolila, da sme v Bosni začeti zobozdravstvo. Naselila se bode v Mostaru. Po letu bode pa zdravila v kopalšču Tuzli.

(Štrajk v šoli.) Na poljedelski akademiji v Diblih pri Levovu je vsled nekega ukaza, ki se tiče hišnega reda, 45 učencev šole zapustilo. Naznanili so, da se ne vrnejo, dokler se dotični ukaz ne prekliče. Profesorji so sklenili, da se šola zaključí. Ko se šola odprla, se bode z nova vpisavalo in se štirje slušatelji, ki so pruzročili ta štrajk več v šolo ne vsprejmo.

(Pravda proti ogerskemu držav. erarju.) Dediči pokojnega ogerskega kneza primasa kardinala Simorja tožijo za 300.000 gl. ogersko državo. V kratkem bode to stvar sodilo sodišče v Budimpešti.

(Misteriozni samomor.) Lani se je bila otrovala soproga zdravnika hernalškega zavoda za častniške hčere s svojo desetletno hčerko. Kmalu na to se je pa zdravnik sam ustrelil. Tedaj niso mogli pojasniti uzroka, a sedaj je pa stvar prišla na dan. Zdravnik je imel znanje z mnogimi gojenkami, ki tudi ni ostal brez posledic. To je pa baje izvedela žena njegova.

(Kitajec v avstrijski vojski.) Da se vojaški izuri hoče vstopiti v avstrijsko vojsko mladi ne-čak kitajskega poslanika v Berlinu Hsi-Hing-heng. Služil bode pri 7. pešpolku v Gradcu.

(Obesjen.) V Oseku so obesili morilca Stajkovića, ki je bil umoril nekega orožnika. Pel je ves čas grede k vislicam.

(Obsojen dvobojevalec.) Najvišjega obredarja nemškega dvora Kotzeja, ki je v dvoboju ubil častnika Schrederja, so obsodili v dveletno ječo. Ta dvoboj je bil vzbudil veliko razburjenost. Govorilo se je, da Kotze se ni rad dvobojeval, a je bil od višje strani prisiljen.

(Kolera.) se je pokazala mej mohamedanskimi romarji v Dredi. Vsak čas je pričakovati, da se prikaže v Meki.

(Pretrgana poroka.) V Madridu je bila te dni poroka v cerkvi sv. Katarine. Ženin D. V. de la Frente je že izpolnil 84 let, nevesta Josi-

pina Maso pa 66. Na vprašanje, je li vzame ženi- na, je odgovorila nevesta: Ne! Ljudje so se temu tako čudili, da kar verjeli niso, da so prav slišali. Duhovnik je uprašal nevesto drugič in tretjič, potem pa odšel od oltarja, ko je vedno dobil isti odgovor. Ljudje so bili tako jezni, da je malo manjalo, da niso ubili trdovratne neveste. Pozneje se je izvedelo, da je nevesta drugemu ljubezen in večno zvestobo obljubila. Pri šestinšestdesetih letih je torej ljubezen morda manj zanimiva, a zaradi tega pa nič manj trdna, kakor pri dvajsetih letih.

(Zblazneli tovarnar.) Tovarnar za klavirje Kaiser v Berlinu je te dni pripeljal v blaznico sina potem pa ženo, češ, da sta zblaznela. Pokazalo se je pa, da sta oba pri zdravi pameti, pač se pa tovarnarju samemu močno v glavi meša. Obdržali so le njega v blaznici. Dne 19. m. m. je pa Kaiser napal zdravnika blaznice Jollija in ga z nekim drogom nevarno pobil.

(Nesreča v rudniku.) V Bilbanu v Ameriki se je v rudniku odtrgala 150 centov težka skala in 10 delavcev zmečkala.

Koledar.

Sobota (13.) Anton Pad., spozn. — Nedelja (14.) 3. pobink. Bazilij škof; Dragojila. — Ponedeljek (15.) Vid; Modest in tov. mučencl. — Torek (16.) Beno V.; Franc Reg., spoz. — Sreda (17.) Adolf, škof; Lavra. — Četrtek (17.) Gervazij in Protazij, muč. — Petek (19.) Julijana F. — Dolgost dneva: 15 ur 46 minut do 15 ur 59 minut. Dan narase do 20. za 17 minut in se skrajša do konca za 4 min.

Sejmi.

Dne 15. junija na Planini, pri Sv. Barbari pri Konjicah, v Mozirju, Jurkloštru, Arvežu, Gornji Radgoni, Lembahu, pri Sv. Vidu niže Ptuja, v Celju in Kostivnici. Dne 17. junija pri Sv. Trojici v Slov. gor.

Loterijske številke.

Trst 6. junija 1896: 43, 45, 10, 76, 86
Linc „ 65, 86 4, 54, 42

Prošnja.

Slovensko občinstvo, zlasti častiti duhovniki in drugi, ki razpolagajo s knjigami, primernimi za učiteljske in dijaške knjižnice srednjih šol, opozarjajo se na knjižnico slov. nižje gimnazije v Celju in se ob njem prosijo, da bi se pri različnih prilikah spomnili le-te knjižnice, ker sredstva v napravo knjig in pomnoženje knjižnice nikakor niso sorazmerna z dejansko potrebo.

Zahvala.

Ker radi preobilnega števila darovalcev za izlet šole šolskih sester v Celji, ne moremo vsacega posebe zahvaliti, izrekamo tem potem vsem darovalcem, posebno se g. Franc Lipovšek v Medlogu, najprišrečnejšo zahvalo. Bog plati stotero!

Odbor „Kat. podp. društva v Celji“.

St. 4.

Prodaja pohištva in dragocenosti.

Iz konkurzne mase gospe Uršule Štibernik bode pohištvo, cenjeno na 81 gl. 6 kr. in 63 gl. 5 kr., potem zlatnina in srebrnina, cenjena na 181 gl. 45 kr. in 17 gl. dne

20. junija 1896 od 9. zjutraj naprej

prodana največ ponujajočemu tudi pod cenilno vrednostjo z začetkom v II. nadstropji hiše št. 20 na Velikem trgu, nadaljujoč v hiši št. 20 v Rotovski ulici in v pisarni podpisane v Celji. Reči se morajo gotovo plačati in hitro v kraj spraviti.

V Celji, dne 9. junija 1896.

(125) 2—1 c. kr. notar kot sodniški komisar:

L. Baš.

Krema na račun

v zvezi s kramarijo blizu farne cerkve se takoj odda. Oženjeni imajo prednost, posebno če bi mož bil kak rokodelce. Več pove Ivan Kranjc v St. Ilju, pošta Velenje. (127) 3—1

Novozidana hiša

s posestvom kakih 4 orolov, v najboljšem stanju in zelo prijetnem trgu Sav. doline, pri katerem je kopalšče ter lepi sprehodi, pripravo za letovišče ali za redno bivanje, je iz proste roke za prodati. Več pove upravnistvo „Domovine“ v Celji. (129) 1—1

U trgovino mešanega blaga se takoj sprejme dekle, staro 14—15 let, iz dobre hiše, slovenskega in nemškega jezika zmožna. Kje pove upravnistvo „Domovine“. (126) 3—1

ZAHVALA.

Globoko ginjen po nenadomestljivi izgubi svojega ljubljene sina

IVANA ČEPLAK

učenca VI. gimnazijalnega razreda v Celji zahvaljujem se vsem cenjenim sorodnikom, prijateljem in znanec, posebno se g. profesorju in gg. učencem celjske gimnazije, ki so se spominjali mojega ljubljene in ga spremili k večnemu počitku. Zahvaljujem se tudi ravnatelju in šolskemu svetniku g. Peter Končniku za odkritosrčno so-žalje ob smrti in sočutje med boleznijo.

Gornji Grad, 10. junija 1896.

(128) 1—1

Blaž Čeplak.

Otročja obleka od 1-50-7 gld.

Prva in največja spodnještajerska
zaloga oblek

JOSIP HOČEVAR-ja

v Celji, Graška cesta (Grazerstr.) 19
priporoča svojo veliko zalogo
nepremičljivih plaščev = havelok
raznih barv in velikosti.

Oblek za gospode, dečke in otroke
vsake velikosti in kroja, po le mogoče
— nizki ceni.

Velik izbor vseh drugih delov obleke.

Obleko za gospode po meri naredim
v teku treh dni iz najbolj priznanega an-
gleskega, francoskega in brnskega blaga, ka-
terega slednjega imam vedno uzorce v za-
logi po najnovejšem modnem kroju solidno
in po nizki ceni.

Na željo pošiljam uzorce franco. Stor-
jene obleke, če se ne dopadejo rad brez ugo-
vora zamenim. (49)

Plašči = havelok od 7-14 gld.

Najizbornejše in najcenejše
členkaste travniške brane

izdeluje in iz zaloge prodaja poleg drugih
kmetijskih strojev

JOS. LORBER
v Žalcu pri Celju

Cena jednouprežni brani 26 gld.
dvouprežni 32 gld.

Te brane se niso obnesle samo na
travniki z najboljšim uspehom, ampak
tudi na polji pri pomladanski in jesenski
setvi za poravnavo brazd in umetnih gnojih,
kakor tudi še posebno za zrahljanje po
zimski mokrotni ali po plohah nastale površne
skorje, kar priča polno priznanjskih pisem.

Dalje proizvajajo vse v livarsko in
strojno stroko spadajoče predmete za žage,
mline in druge obrtniške namene, kakor:
Zobna koleca (vsake vrste), železna vretena,
logarje, kolobarje za jermena, zamašnjake
(Schwungräder), sploh vse sestavne dele za
stroje; potem razne vlitte plošče, kotle,
utaze, (tudi za ure), roste, itd. itd.

Cene so nizke, delo pošteno, postrežba
prijazna in točna.

Strojito železo se kupuje in po dobrih cenah plača.

Milan Hočevvar
trgovina špecerijskega blaga
v Celji, Glavni trg št. 10
nasproti farne cerkve

Priporoča
častiti duhovščini in slavnemu
občinstvu svoje blago, zagotav-
ljajoč dobre in cene postrežbe.

LEOP. SCHARNER
marelar

Ungarthorgasse - V PTUJI - Ungarthorgasse

Priporoča svojo veliko zalogo
dežnikov in solčnikov
najlepše izpeljave po zelo znižanih cenah.
Dežnike na debelo prodajam po fabriških cenah.
Prevzamem vse poprave, kakor tudi preoblečenje
bodisi dežnikov ali solčnikov.

— Svoji k svojini! —

(34) 25-16 Ozira vreden zaslužek

posebne vrste in dolgotrajnosti ponudi se v vsaki fari
razumljivim, krepostnim in spoštovanim osebam. — Pis-
mena vprašanja pod „9.132“, Gradec, poste restante.

Košnja v najem.

Odda se v
najem koš-
nja na do-
bro obdelanih in pogno-
jenih travnikih
blizu Celja.

Kosi se lahko dvakrat do trikrat!

Poleg je tudi kozolec in parna. — Več pove
gosp. Mihael Vošnjak v Celji. (123) 3-2

Prodaja se prostovoljno pod prav ugodnimi pogoji
***** **lepo posestvo**
v Savinjski dolini

Hiša, v kateri je gostilna in trafika, stoji blizu tovarne.
— Več pove upravništvo „Domovine“ v Celji. (124) 3-2

Na prodaj

je iz proste roke v Radgoni v dolgi ulici vis a vis ro-
tovža se nahajajoča enonadstropna hiša, z večjimi lepimi
in suhimi stanovanji, z dvema prodajalnicama, skladi-
ščem in s štirimi podstrešji, konjskim in kravjim hle-
vom, kolnico, kuhinjo za pranje in z vrtom za solivje.

Poslopje je v najboljšem stanu in so sobe tako
uvrstene, da se hiša lahko po lastniku samem rabi, ali
da se v več stanovanj razdeljena v najem da. Plačilni
pogoji so zelo ugodni, ker ostane na hiši 23.000 gld. —
Natančnejša pojasnila daje g. Oton Ploj, c. kr. notar
v Gornji Radgoni. (118) 3-2

**Razpiše se služba občinskega re-
darja v občini**
Pletrovče. Stalna plača 14 gld. na mesec, po do-
govoru tudi več, prosta obleka in stanovanje. Ta služba
je posebno pripravna za kakega rokodelca, ker ima do-
volj časa za posebni zaslužek. Zahteva se neomadežani
značaj, znanje čitanja in pisave. Doslужeni vojaki in
orožniki imajo prednost. Prošnje je potreba poslati do
1. julija t. l. županstvu v Pletrovče. (119) 3-2

A. Koren, župan

Kathreiner-
KNEIPPPOVA SLADNA KAVA

je kot
primes k bobovi kavi
edino zdrava
kavina pijača.

Dobi se povsod, pol kile za 25 kr.

Svarilo! Zavržiti ni vrednih po-
narejenih izdelkov je treba paziti
na izvirne zavoje s imenom:
Kathreiner

VSI STROJI ZA POLJEDELSTVO!

go najnižje cenah pod najugodnejšimi pogoji pošilja pod jamstvom in na poskušnjo

IG. HELLER, DUNAJ
Nj. Postarstva Nr. 42
Bogato izdeloval 182 strojev obseva: — v črpanje
in sušenju žit in sušenju kakovostnih žit
Preprodajati se lahko.

Zobozdravniško naznanilo.

Dr. J. Riehl
ordinira vsaki dan za zobobolne
od 8.—12. ure dopoldne in od 2.—5.
popoldne (18) 12-6
v lastni hiši

vrtnice ulice (Gartengasse) št. 9 v Celji.

Ustavlja umetne zobe in zobovje z
zlato, kavčuk ali platino podlago in
plombira z zlato itd. podlago po ame-
rikanskem sistemu brez vsakih bole-
čin in garantuje za najpopolnejšo iz-
vršitev, enako najboljšim dunajskim
ali graškim delom. Zobovje ne ovira
čisto nič žvečenja ali govorjenja.

Ustanovitev zavoda
za dovažanje in odvažanje brzotovornega in tovrnega blaga
na kolodvor in s kolodvora v hišo. (122) 2-2

C. kr. priv. južna železnica spoznala je za dobro slav. občinstvu ustanoviti po § 68, od-
stavek 3, železniškega prometnega reda, gori navedeno podjetje ter je izročila in poverila za ta
posel gosp. **Ferdinand Pelle-ta**, kateri je z dnem 1. junija t. l. dejanski pričel ta posel izvrševati.

1. Dovožnina znaša brzotovornega ka-
lor tovrnega blaga od koderkoli ali kamorkoli za
mesto Celje

10 stotink za 50 kilogramov.

Začetni kilogrami se štejejo za polnih petdeset. — Najnižja pristojbina znaša 40 stotink ali 20 kr.

2. Za one pošiljke, katere c. kr. priv. južna železnica sprejema kot zaporno blago, računa
se podvojena dovožnina.

Dostavljalo se blago po gori navedenem zavodu ne bode le:
a) če je stranka obvestila načelnništvo postaje v Celji, da ne želi dovažanja v hišo, temveč
le želi naznanilo o došli pošiljki.
b) povzetne pošiljke, katerih povzetje znaša nad 200 kron, če se ni kaj posebnega dogo-
vorilo s stranko.

Služniki zavoda za dovažanje c. kr. priv. južne železnice v Celji, zavezani so imeti pri sebi
cenik za dovažanje ter ga morajo stranki na zahtevo pokazati.

Pritožbe, katere bi nastale pri dovažanju ali odvažanju blaga, pošiljati so načelnstvu postaje
v Celji ali pa podpisani generalni direkciji.

C. kr. priv. generalna direkcija južne železnice na Dunaji.

Primerna birmanska darila
priporoča

Franc Čuden
v Ljubljani, Mestni trg.

Največja zaloga nikelnastih, srebrnih in zlatih
žepnih ur ter velika izbor stenskih ur; zlatih verižic,
uhanov, prstanov itd.

Popravila izvršujem natančno in dobro z jamstvom.

(42) **Ceniki zastoj.**

Mehanična delavnica, Poljanska cesta št. 31.
Vsa največja kolesarska popravila se popravijo.
Priporoča se in vabi

Franc Čuden v Ljubljani.

Priporočam tudi veliko zalogo kolesov,
imam glavno zastopstvo za Kranjsko, najbolj-
ših tovarn

„Styria koles“, „Premier koles“
in več drugih tovarn. Ceniki franco.

Cena letos jako znižana.

